

Orman ve Av

- ◆ Türkiye Ormancılar Derneği
94 Yaşında
- ◆ Bir Kilo Yerli, Bir Litre Milli
Nail ÖZER
- ◆ Ayandon Vurdu Vona'yı
T. Barbaros PİLEVNE
- ◆ Orman Mühendislerimiz
Ormana Yabancılaşıyor mu?

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TARAFINDAN İKİ AYDA BİR YAYIMLANIR.

Yıl: 2018 | Kasım - Aralık | Sayı: 6 | Cilt: 96 |
ISSN 1302-040X

**TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ ADINA
SAHİBİ**

GENEL BAŞKAN
Hüseyin ÇETİN

**SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Nihat ÖZ**

EDİTÖR
Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN
ozden@karatekin.edu.tr

YAYIN KURULU
Prof. Dr. İsmet DAŞDEMİR
Prof. Dr. Oktay YILDIZ
Doç. Dr. Cihan ERDÖNMEZ
Doç. Dr. Ufuk ÇOŞGUN
Dr. Erdal ÖZÜDOĞRU
Tarık Barbaros PİLEVNE
Hayriye ERTUĞRUL

Bilgilendirmek amacıyla üyelerimize
ücretsiz dağıtılır.

YÖNETİM YERİ:
TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TUNA CAD. NO: 5 06410 KIZILAY/ANKARA

TEL-FAKS
0312 433 84 13

www.ormancilardernegi.org

ormancilarder@ttmail.com

BASKI
DÖNMEZ OFSET

GRAFİK TASARIM
Güngör GENÇ

KAPAK FOTOĞRAFLARI
Hayriye ERTUĞRUL

İçindekiler

Editörden	1
Başyazı	2
Türkiye Ormancılar Derneği 94 Yaşında	4
Sizden Gelenler	6
Peter BOHLEN'den Derneğimize Ziyaret	8
Uludağ'ın Bitki Çeşitliliğinin Korunması, Bozulmuş Alanların Restorasyonu Projesi	9
Gymnospermae Dersi Uygulama Gezisi	10
Denizli Temsilciliği Ekim Ayı Etkinliği	11
Denizli Temsilciliği'nin Orman ve Kültürel Gezi Etkinliği	14
Denizli Temsilciliği Resim Yarışması	15
Denizli Temsilciliği Anıt Ağaç Ziyareti Etkinliği	16
94. Kuruluş Yıldönümü Şiir Otel'de Kutlandı	18
Bir Kilo Yerli, Bir Litre Milli	20
61-62 Yılı Girişlilerin 24. Dönem Toplantısı	23
Ayandon Vurdu Vona'yı	27
Orman Mühendislerimiz Ormana Yabancılaşıyor mu?	29
Manisa Spil Dağında Bir Gün	33
Gürül – Gürül Kentsel Kültür!...	37
Yolu Doğa Buldurur	37
Ormancılık Örgütünün Makûs Talihi	38
Bilim ve Sanat Kurulu Toplandı	45
Niyazi ÇETİN ve Osman ÖZEL'in Ardından	46
Sedat Ay Abimle Anılarımız	48
Ayhan Abi	48
Sonsuzluğa Uğurladıklarımız	49

Editörden

Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN

Ormancılık örgütümüzde ormancılık faaliyetleri ile orman köylüsünün irtibatını sağlamak ve orman köylüsünün ormanlara verdiği zararı azaltmak amacıyla 1970 yılında ORKÖY Genel Müdürlüğü kurulmuştur. Özellikle 1970'li yıllarda bu kurum tarafından hazırlanan İlçe Kalkınma Planları ormancılık tarihimize üzerinde hassasiyetle durulması gereken başlı başına çok önemli bir iştir. Sonraki yıllarda da ORKÖY faaliyetleri devam etmesine rağmen yeterli bütçenin tahsis edilmemesi ve zaman zaman Orman Bakanlığının başka bakanlıklarla birleştirilmesi nedenleriyle yıllar içinde etkinliği kaybolmuş ve son olarak OGM'nin bir daire başkanlığı seviyesine düşürülmüştür.

Son çeyrek yüzyılda ülkenin ekonomik ve sosyal yapısında yaşanan gelişmeler nedeniyle başta orman köyleri olmak üzere kırsal nüfusta büyük bir erime meydana gelmiştir. Orman köylerinin boşalmasının da ORKÖY faaliyetlerinin azalması üzerinde etkili büyüktür. Oysa 1970-1980 yılları arasında çalışmalarıyla bir *efsane*ye dönüşen kurum kendini yenileyerek ve örgüt yapısını güncelleyerek değişen duruma ayak uydurabilirdi. Bu sene 180. yılını kutlayacağımız ormancılık örgütünün başlangıçtan beri en büyük sorunlarının başında hep halkla ilişkiler çalışmalarının yeterince etkin olmaması gelir. Özellikle 1950'li yıllarda başlayan ve 1980'li yıllarda hızını artıran kentleşmeye karşı ormancılık örgütümüzün bu değişime ayak uydurabilecek bir çalışması olmadığını görmekteyiz. Ormancılık hala kendini geniş toplum kesimine tanıtmakta sorunlar yaşayan; Türkiye'deki ağaçlandırma çalışmalarını yıllarca başarıyla yürütmesine rağmen, toplumun bu çalışmaları daha *dün* kurulan TEMA gibi örgütlere mal etmesini engelleyememiştir. Değişen Türkiye'de ormancılık örgütümüz mutlaka kentli topluluklara, onların ormancılıktan beklentilerine odaklanmak zorundadır. Çünkü doğadan kopuk olarak yaşayan kentli toplulukların aslında ormanlardan rekreatif anlamda büyük beklentileri vardır. Kent içindeki yeşil alanlar veya parklar bu talepleri karşılamaktan uzaktır.

Dolayısıyla ormancılık örgütümüzün hem kentli hem köylü tüm toplumla ilişkilerini düzenleyecek yeni bir yapıya ihtiyacı vardır. Bu yapı da genel müdürlük düzeyinde örgütlenmiş **Orman Toplum İlişkileri Genel Müdürlüğü** olacaktır. Bu yapı klasik görevi olan orman köylüsünü kalkındırma çalışmalarına devam ederken diğer taraftan da kentlilerin taleplerine de yoğunlaşmalı ve ormancılık faaliyetlerini geniş toplum kesimlerine daha etkili tanıtmak için profesyonel bir halkla ilişkiler ve tanıtım birimi oluşturmalıdır.

2019 yılının öncekilerden daha iyi bir Türkiye getirmesini diler tüm üyelerimize sağlık, mutluluk ve başarı dilerim.

Başyazı

Siyasal iktidarlar geçmişten günümüze kadar, özellikle son yıllarda ormanlarımızı, kıyılarımızı ve kentlerimizi gereği gibi yönetememiş her alanda aşırı kullanımı zorlamıştır. Çevreyi, doğayı ve ormanlarımızı kullanırken ekolojik taşıma kapasitesini hiç dikkate alınmamış doğaya geri dönüşü olmayan zararlar vermiştir.

Bütün bu yaşananlara rağmen, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın *"Deniz kenarlarını, orman alanlarını betona çevirme gayretinde olanlar var. Şu para var ya, nelere muktedir, bu kapitalizm nelere muktedir? Orman morman ne var ne yok kesiyor, atıyor, götürüyor. 'Oraya ben bir dikey mimari yapayım, malı götürüyüm', yapılan iş bu. Yani doğa şöyle olmuş, böyle olmuş umurunda değil..."* sözleri ile siyasal iktidarların bu alanda yaptıklarının ne kadar yanlış olduğunu belirtmesi açısından önemlidir.

Sözün bittiği yerdeyiz, yaşanılabilir kentlere, birçok hayati fonksiyonunu her alanda gerçekleştirebilen ormanlara, temiz ve doğal peyzajının korunduğu kıyılara sahip olmak vazgeçilmez samimi sevdamız olmalıdır. İktidarlar serzenişte bulunulacak yerler değildir. Lütfen gereğini yapınız.

TOD üyesi, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Orman Fakültesi öğretim görevlisi Prof. Dr. Doğanay Tolunay, Türkiye'de özellikle

2013 sonrasında ormanlarda azalma meydana geldiğini söyledi. Tolunay'ın yaptığı bir araştırmaya göre, 2013 sonrasında ormanlaştırılan alan 221 bin hektar iken, ormansızlaşan alan 226 bin hektar oldu. Ormanlık alanların azalmasının nedeni, ormanlık alanlarda enerji ve madencilik başta olmak üzere değişik alanlarda yapılaşmalara izin verilmesi. Öncelikle ormanlık alanlarda yeni izinlere bir dur diyebilmeli, aynı zamanda önceden verilen izinlerin de sözleşmelere uygun kullanıldığının da takibi gerekmektedir.

TOD üyesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesi'nden Doç. Dr. Oğuz Kurdoğlu da, DW Türkçe'ye yaptığı açıklamada her fidanın ormana dönüşmediğini verdiği şu örnekle açıklıyor:

"İstanbul'a yapılan 3'üncü havalimanı 7-8 bin hektarlık bir alanı kaplıyor. 'Bu alanın 3-4 katı ağaç dikeceğiz' diyorlar. Keserken 100 yaşında ağaç kesiliyor. Dikilen fidanlar o süreye gelene kadar ekosistem hizmetinden eksik kalıyor. Bu nedenle aslında bu sayı kesilen alanın onda biri yapıyor."

TOD Genel Merkezinde 22 Aralık 2018 günü Yönetim Kurulu ve Bilim Kurulu üyelerinin de katıldığı bir eşgüdüm toplantısı yapılmıştır. Toplantıda TOD'un Yönetim Kurulunca hazırlanan Çalışma

Programı çerçevesinde Bilim Kurulunu ilgilendiren konularda görüş ve değerlendirmeleri alınmış nasıl bir katkı sağlayabilecekleri hususları da değerlendirilmiştir.

Ayrıca aynı gün TOD Sanat Kurulu 2019'da yapılacak etkinlikleri planlamak için ilk toplantısını TOD Genel Merkezinde yaptı. Sanat Kurulu çalışma yönergesi belirlendi. Sanat Kurulunun 2019 yılında yapacağı faaliyetler üzerinde çalışıldı. 21 Mart Dünya Ormancılık Haftası kapsamında lise öğrencilerine yönelik şiir ve resim yarışması düzenlenmesi ve derneğimizin 95. Yıldönümü etkinlikleri kapsamında meslektaşlarımızın sanat eserlerinden oluşan bir sergi açılması da kararlaştırıldı.

Türkiye Ormancılar Derneği Tüzüğü'nün 3. Maddesinde belirtilen Derneğin amacı; *"ülkede orman, doğa ve çevre sevgisinin yayılmasını, kökleşmesini, kamuoyunun bilinçlendirilmesini, ormancılık bilim ve teknolojinin ilerlemesini sağlamak, ormancılık sorunlarının yurt, ulus gereksinimleri ve kamu yararı gözetilerek bilimsel ilkelere göre çözümüne çalışmak, ..."* şeklinde belirtilen amaç ifadesi gereğince, "Orman, doğa ve çevre sevgisinin yayılması ve kökleşmesi"ne katkı sağlamak için topluma ve özellikle de çocuklara, ülkemizin doğal ve ülkemize dışarıdan getirilmiş ve yaygın

olarak park-bahçelere dikilmiş olan ağaçları tanıtmak;

Tüzük çerçevesinde hazırlanan TOD Stratejik Plandaki Eylem Planı kapsamında "Amaç, Hedef, Gösterge, Eylem Tanımları başlığı altında yer alan H-1.5: Toplumda ve çocuklarda doğa ve orman sevgisinin geliştirilmesine yönelik çalışmaların etkinliğini artırmak.

Bu bağlamda oluşturulan eylemlerden;

E.1.5.2. Derneğin tarihsel gelişimi, amaçları, hedefleri ve etkinliklerini tanıtıcı materyalleri (rozet, afiş, sticker, tanıtım filmi, vb.) hazırlama ve dağıtma.

E.1.5.3. Çocuklar ve gençlere yönelik, sosyal duyarlılığı olan sanatsal faaliyetler (sergi, film, tiyatro, ödüllü resim, afiş, şiir, yazı yarışmaları, vb.) düzenleme, bu tür etkinliklere sponsorluk yapma.

E.1.5.4. Okullarda konferanslar, seminerler düzenleme,

gibi eylemler çerçevesinde "çocuklara doğayı bir bütün olarak kavramaları için doğanın ana unsuru olan ağaçları tanıtmak, doğa ve ağaç sevgisini güçlendirmek ve en önemlisi de koruma bilinci geliştğinde insanların korumak istedikleri ana unsurları tanımış olmalarına destek olmak amacıyla TOD İstanbul Şube Başkanımız Prof. Dr. Ünal AKKEMİK eşgüdümünde "Çocuklar İçin

Ağaç Tanıma" kitabı hazırlanması çalışmalarına başladık.

26 Aralık 1924 yılında kurulan Cumhuriyetimizin en köklü sivil toplum örgütlerinden Derneğimizin 94. yaşı üyelerimizin ve doğa dostlarımızın katılımı ile coşku içinde kutlandı.

Etkinlikler kapsamında Türkiye Ormancılık Kooperatifleri Merkez Birliği (ORKOOP) ile birlikte "Ormancılıkta Mesleki Yeterlilik, Belgelendirme, İş Güvenliği ve Sağlığı" konulu paneli düzenledik. Yöneticiliğini üyemiz Muzaffer TOPAK'ın yaptığı panelde Çankırı Karatekin Ü.Orm. Fak.'den Dr.Öğr.Üyesi Ender BUĞDAY "Mesleki Yeterlilik ve Ülkemiz Ormancılığındaki Önemi", Derneğimiz II. Başkanı A. Hüsrev ÖZKARA "6331 S. Kanun Uygulaması, Ormancılık Sektöründe Yaşanan Sorunlar", ORKOOP Genel Müdürü Erdem KAPLAN "Ormancılıkta Mesleki Yeterlilik ve Belgelendirme" başlıklı sunumlarını gerçekleştirdiler.

Batı Akdeniz Şubemize, Antalya ili Konyaaltı bölgesinde şube merkezi ve lokal amaçlı giriş katta bir daire satın alınmıştır. Çevreye, doğaya ve ormanlarımıza sahip çıkabilmemize katkı sağlaması dileği ile TOD ailemize hayırlı olsun.

Çalışmalarımız siz değerli üyelerimizin de desteği ile hızla devam edecektir. Sağlıcakla kalın.

Türkiye Ormancılar Derneği 94 Yaşında

26 Aralık 1924 yılında kurulan Cumhuriyetimizin en köklü sivil toplum örgütlerinden Derneğimizin 94. yaşı üyelerimizin ve doğa dostlarımızın katılımı ile coşku içinde kutlandı.

Etkinlikler kapsamında Türkiye Ormancılık Kooperatifleri Merkez Birliği (ORKOOP) ile birlikte düzenlediğimiz “ORMANCILIKTA MESLEKİ YETERLİLİK, BELGELENDİRME, İŞ GÜVENLİĞİ VE SAĞLIĞI” konulu panelin açılış konuşmalarını Dernek Genel Başkanımız Hüseyin ÇETİN ve ORKOOP Genel Başkanı Cafer YÜKSEL Bey gerçekleştirdi.

Panele geçilmeden önce gelenek olduğu üzere yaş günü pastası meslek büyüklerimizin katılımı ile kesildi.

Yöneticiliğini üyemiz Muzaffer TOPAK'ın yaptığı panelde üyemiz, Çankırı Karatekin Ü. Orm. Fak.'den Dr. Öğr. Üyesi Ender BUĞDAY "Mesleki Yeterlilik ve Ülkemiz Ormancılığındaki Önemi", Derneğimiz II. Başkanı

A. Hüsrev ÖZKARA "6331 S. Kanun Uygulaması, Ormancılık Sektöründe Yaşanan Sorunlar", ORKOOP Genel Müdürü Erdem KAPLAN "Ormancılıkta Mesleki Yeterlilik ve Belgelendirme" başlıklı sunumlarını gerçekleştirdiler.

Panel sonunda üyelerimiz ve konuklarımızın katılımıyla Dernek Lokalimizde kokteyl gerçekleştirildi.

Sizden Gelenler

Sayın Prof. Dr. Sezgin
ÖZDEN'in Dikkatine

Türkiye Ormancılar Derneği
Genel Merkezi

Türkiye Ormancılar Derneğimizin, "Yıl: 2018/Sanat Özel Sayısı" başlığı ile yayınlanmış olan dergiyi, dikkatlice okudum. Düzenlenmesini, baskı kalitesini ve içeriğini inceledim. Beğendim.

I- Dergimizin, sanata emeği geçen meslektaşlarımızın, uğraşlarının küçük bölümlerinin de olsa yayınlanmasında meslek kamuoyumuz ve dergimizi takip eden kişilerce bilinmesi, en az iki konuda yararlıdır.

a- Arkadaşlarımızın sanata verdikleri emeklerinin yayınlanması ve meslek kamuoyumuzca tanınması onları gururlandıracaktır.

b- Derneğimizin üyeleri ile bu yayınları takip edenlerce bilinmesi, genç üyelerimizi de yüreklendirecektir.

II- Sanat özel sayısında yapıtların kısmen de olsa yayınlanması, Derneğimizin ve yönetiminin önemini, saygınlığını arttıracaktır.

Ayrıca, ormanlarımızın ve doğanın korunması ve kollanmasına hizmet edeceği gibi çevre bilincine de katkı sağlayacağını düşünüyorum.

Çevremizin öneminin anlaşılmasına, bizim de çevremizin bir parçası olduğumuza hizmet edecektir.

III- Bu tür çalışmalar ve yayınlar, geçmişi, şimdiyi incelemek, dahası gelecek kuşakların doğa haklarına saygı göstermektir.

IV- Dergimizce, böylesi ek yayınları yeteri kadar sıklıkta ve olanak dahilinde sürdürülmesinin çok güzel, yararlı ve gerekli olduğu görüşündeyim.

V- Güzel sanatlara yönelik uğraşlar, kalıcı olduğu kadar, kişilerin birey olmasını toplumun barışçıl olmasına da katkı sağlayacaktır. Sanatın üreteninde kalması, üretilmemiş yok sayılmaktadır. Bilginin ve emeğin paylaşılması güzelliştir.

VI- Böylesi bir yayın, üyelerimiz ile meslektaşlarımızın düşü ve tutkusu olduğunu düşünüyorum.

Dernek Yönetimimize, bu sanat sayısının yayınlanmasına fikir babalığı yapana, yapanlara, EDİTÖR'ümüze, bu tür yayınların sürdürülmesini destekleyenlere şiiirler dolusu teşekkürler.

Oğuz OĞUZ

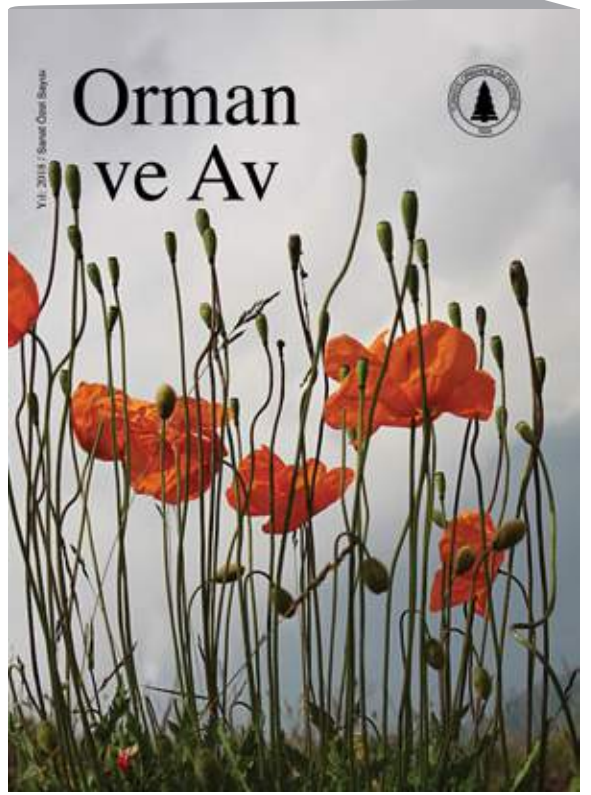
Orman Yüksek Mühendisi

Sezgin hocam merhabalar

Derginin özel sayısını okudum. Başta yazarlarının ellerine, yüreklerine sağlık dilerim. Sizi de kutlarım tabi... Güzel bir sayı olmuş. Teşekkürler...

Saygılarımla.

İlhan TAŞ

**Sayın Başkan, Kıymetli Editör
(Hocam) ve Değerli Yayın Kurulu
Üyesi,**

*Selam eder, çalışmalarınızda
başarılar dilerim.*

*Cumhuriyetle yaşıt belki
de Cumhuriyetin ilk sivil
toplumlarından birinde Başkan,
Editör ve Yayın Kurulu Üyesi olarak
yaptığınız hizmetlerinizden dolayı
sizleri ayrı ayrı tebrik eder, başarılar
dilerim.*

*20 Ekim 2018 Cumartesi günü
Dernek Merkezindeki Amerikalı
Profesörün sunumundan sonra
incelediğim Derginin birisinin Sanat
Özel sayısı olmasına çok sevindim ve
etkilendim. Elinize sağlık. Çok çok
teşekkür ederim. Nasreddin Hoca'nın
kağından düşen gelsin. Ancak benim
halimi o anlar misali Sayın Hayriye
Hanım'da kendisi sanata önem
verdiği için böyle bir sayıda katkısı
büyük olmuştur. Bu sebeple ona da
ayrıca teşekkür ederim.*

*Yalnız bir iki hususu da belirtmekte
fayda var.*

- 1- Bu özel sayılar Derginin Genel
bir sayısı olmadığı için takibi zor
oluyor.*
- 2- Bir de yelpaze geniş tutularak
bu tip Özel dergi (sanat) sayısı
yılıda en az bir kez olarak
yayınlanabilir. (Belki 21 Mart'ta
da özel sayı yayınlanabilir.
Dolayısıyla yılda iki özel sayı
yayınlayabilirsiniz). Hatta
mümkünse bu sayı konu bazlı
olarak yayınlanabilir. Mesela sırf
fotoğrafçılıkla ilgilenenlerle ilgili
bir sayı çıkartılabilir.*

*İsmet YÜCEL gibi Rahmetli Tayyar
KURT da böyle çalışmalar yapıyordu.
Kısaca geçmişten günümüze tüm
sanatçı olan orman mühendislerini
araştırarak zaman zaman özel sayıda
yayınlanmalıdır.*

*Gerçi Derneğe mühendis muavinleri
ve teknikerler de üye olabiliyor.
Onları da dahil edersiniz.*

*Bir de "Yılın Ormancılığı" için
geçmişten günümüze bir özel sayı da
onlara yayınlanabilir.*

*Not: Ulema (alimler, bilginler)
ne zaman Ümeranın (Devlet
idarecilerinin, idarecilerin)
önünde giderse o ülke o zaman
kalkınır. Hayat felsefemle tutarlığı
kaybetmemek adına Sezgin Hocam
editör olmasına rağmen parantez
içinde Hocam'ı da ekledim.*

Rüstem KIRIŞ
Yüksek Orman Mühendisi

Sezgin Bey,
Nihat Bey,

Özel Sayıyı çok beğendim.

*Düşünen ve yayımına katkı
verenleri kutlarım.*

- Nejat Giray Bey hatırlansa güzel
olurdu. Onun da bir şiir kitabı
var bildiğim kadarı ile.*
- Sanıyorum Mehdi Özyer de şiir
karalıyor...*
- Şaşırmaya devam ediyorum.*

Teşekkür ederim.

Dr. Said DAĞDAŞ
Orman Yüksek Mühendisi

**Sanat Özel Sayısı İsimli
Bir Dergi**

*Ülkemizde sanata ve okumaya
ilginin giderek yavaşladığı değil
gerilediği yönünde tartışmaların ve
yakınmaların yaşandığı bir ortamda
sanatsever bir meslek mensubu bir
sanat özel sayısı dergi yayınladı.*

Birleşmiş Milletler UNESCO örgütü

*verilerine göre okuma alışkanlığında,
dünyada 86. sıradayız. Türkiye'de
kitap okuyanların yüzde 45'i aşk,
yüzde 43'ü din (namaz hocas- dua
kitapları), yüzde 12'si masal, fıkra,
siyaset, kişisel gelişim kitapları okuyor.*

*Prof. Dr. Sezgin Özden editörlüğünü
yaptığı Orman ve Av Dergisi'nin
Sanat Özel Sayısı'nı böyle bir
ortamda çıkardı. Dergi sanatın
hemen hemen her dalından 18
ormancı sanatçının eserlerine yer
vermiş. Sayın Özden'in cesaretini,
gayretini ve eserini kutluyorum.*

*Dergiden iki kısa şiir sunuyorum
ve eserlerin tümünü okuma fırsatı
bulanların beğeneceğini umuyorum.
Saygılarımla.*

Osman GÖKÇE
19.11.2018

*1-Hilmi GÜRDAL'ın
Yalnız Çeşme şiirinden:*

*Ne tek ağacı kaldı Nazım'ın
"tek ve hür"*

*Ne ormanı kaldı
"Kardeşesine"*

*Ortada boylu boyunca kupkuru bir
hüzün
Kalleşesine*

2-Oğuz Oğuz'dan bir şiir:

KAYGI

*Ayışığında
Çiçek çiçeğe dedi ki
-Nasıl da alımlısın
güzelsin
incesin*

*Susss dedi ötekisi
-Duymasın insanoğlu
bilmesin...*

*Susss dendi
Susalım dendi
Sustu vadi...*

Almanya'nın Ankara Büyükelçiliği Tarım Müsteşarı Sayın Peter BOHLEN'den Derneğimize Ziyaret

Almanya Federal Cumhuriyeti Ankara Büyükelçiliği Gıda ve Tarım Müsteşarı ve aynı zamanda Ekonomi ve Ticaret Bölümü Başkan Yardımcısı olan Sayın Dr. Peter BOHLEN, 06.12.2018 Perşembe günü Derneğimize bir nezaket ziyaretinde bulundu. Görüşmede Türkiye ve Almanya'daki ormancılıkla ilgili mevcut durum ve güncel gelişmeler ele alındı. Kendilerini Derneğimizi temsilen Dernek Genel Başkanı Hüseyin ÇETİN ve Dernek Müdürü Serkan AYKUT ağırladılar.

Merkezi Berlin'de bulunan doğa ve çevre konularında 100 yılı aşkın deneyime sahip NABU Derneği ile birlikte gerçekleştirmiş olduğumuz "TÜRKİYE ORMANLARINDA AB NATURA 2000 KONSEPTİNİN UYGULANABİLİRLİĞİ" isimli AB destekli projemizin 10 Ağustos 2017 tarihinde Ankara'da gerçekleşen kapanış toplantısına, Türkiye'de göreve başlamasının hemen ardından ilk Sivil Toplum Örgütü toplantısı olarak katılan Sayın BOHLEN'e bu nazik ziyaretleri için teşekkür ediyoruz.

Uludağ'ın Bitki Çeşitliliğinin Korunması, Bozulmuş Alanların Restorasyonu Projesi

Cemal TÜREYEN

TOD Bursa Temsilcisi

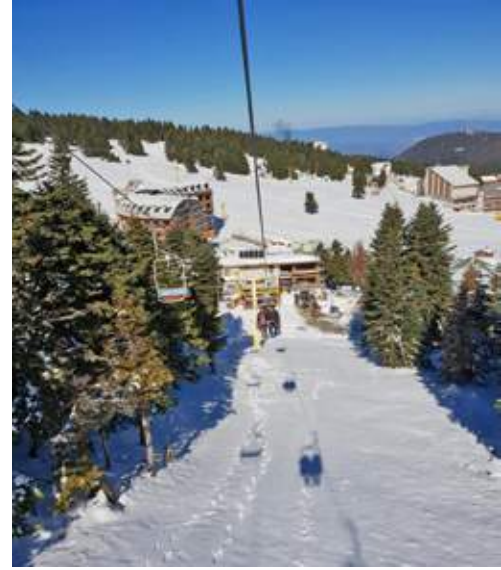
Orman Mühendisleri Odası Bursa Şubesi 2002 yılında Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP), Küresel Çevre Programı (GEF/SGP) tarafından desteklenen 50000 dolar tutarında hibe ile bir proje almıştır. Bu proje ile "Uludağ'da endemik ve ender türlerin korunması, Uludağ'da yanlış uygulamalar ile kayak pistlerinde doğanın tahrip edilmesi, bozulmuş alanlarda restorasyon çalışması yapılması, Uludağ köylerindeki gençlerin Uludağ'ın bilimsel ve turistik yönden önemi konusunda bilinçlendirmek, sivil toplum örgütlerini bilgilendirmek" amacı ile iki yıl süreli proje uygulanmıştır.

Proje Orman Mühendisleri Odası Bursa Şubesi Koordinatörlüğünde Uludağ Üniversitesi Biyoloji Bölümü, Bursa Büyükşehir Belediyesi Yerel Gündem Şubesi ile birlikte yapılmıştır. Proje 2002 yılından 2004 yılına kadar Oda başkanı Kenan ALPACAR ve yönetim kurulunca yürütülmüş 2004 yılından itibaren 2005 yılına kadar Oda Başkanı İmdat DEMİR ve yönetimi tarafından yürütülerek proje sonlandırılmıştır.

Proje konusunda Dernek üyelerimizi bilgilendirmek için 10.11.2018 tarihinde Derneğimiz Bursa Temsilcisi Cemal TÜREYEN tarafından Uludağ'a ve proje alanına gezi düzenlenmiştir.

Geziye Uludağ Milli Park şube Müdürü Adnan GENCER rehberliğinde gidilmiş ve Adnan GENCER tarafından Uludağ Milli Parkı hakkında bilgilendirme yapılmıştır. Proje alanında ise Projenin safhaları Kenan ALPACAR ve Projenin Uludağ'daki uygulamasının bilimsel sonuçlarını; Prof.Dr. Gürcan GÜLERYÜZ geziye katılan üyelerimizi bilgilendirmişlerdir.

Gymnospermae Dersi Uygulama Gezisi

Türkiye Ormancılar Derneği Bartın Temsilciliği ve Bartın Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü işbirliğiyle Ulus Orman İşletme Müdürlüğü ve Karabük Orman İşletme Müdürlüğü ormanlarında 5 Kasım 2018 tarihinde Gymnosperm dersi tatbikatı gerçekleştirildi. Orman Mühendisliği Bölümü ikinci sınıf öğrencilerinin katıldığı tatbikatta, Ulus Orman İşletme Müdür Yardımcısı Ramazan ONUR tarafından Ulus'taki ormancılık faaliyetleri hakkında verilen bilgilerin ardından Karaçam tensil sahasına gidildi. Burada Prof. Dr. Barbaros YAMAN tarafından Türkiye'nin doğal çam türleri ile ilgili genel bilgiler verildi ve Anadolu Karaçamının (*Pinus nigra* subsp. *pallasiana*) temel dendrolojik özellikleri tanıtıldı. Ardından Karabük Ahmet Usta'daki (1030 m) Gökmar

Meşceresine gidilerek Mayr'in Orman Zonları ve Türkiye'nin doğal Gökmar Taksonları hakkında bilgi verildi ve Uludağ Gökmarının (*Abies nordmanniana* subsp. *bormuelleriana* ve Sarıçamın (*Pinus sylvestris*) dendrolojik tanıtımı yapıldı. Öğleden sonraki bölümde gerçekleştirilen tatbikatta ise Karabük Orman İşletme Müdürlüğü sınırları içerisinde bulunan bir Kızılçam meşceresinde, Kızılçamın (*Pinus brutia*) ve Boylu Ardıcın (*Juniperus*

excelsa) dendrolojik özellikleri tanıtıldı ve eski Karabük Orman İşletme Müdürü ve aynı zamanda derneğimizin de üyesi olan M. Emin UZUNSOY tarafından Karabük'teki ormancılık faaliyetleri hakkında bilgi verildi. Gerçekleştirilen uygulama gezisi öncesinde öğrencilere Türkiye Ormancılar Derneği'nin kurucuları, kuruluşu ve misyonu ile ilgili tanıtım yapıldı.

TOD Denizli Temsilciliği Ekim Ayı Etkinliği

Fikret ÇUVAÇ

TOD Denizli Temsilcisi

Ülkemizde orman, doğa ve çevre sevgisinin yayılmasını, kökleşmesini, kamuoyunun bilinçlendirilmesini sağlamak, ormancılar ve orman severler arasında bağlılığı güçlendirmek amacıyla planlanan "Tohumdan Yaprğa Doğaya Can Ver" meşe palamudu toplama ve ekimi etkinliği; TOD Denizli Temsilciliğimiz tarafından 28.10.2018 Pazar günü Denizli İli Bekilli ilçesi Poyrazlı ve Sırkılı mahallelerinin kırsal alanlarında gerçekleştirilmiştir.

Denizli'den, çeşitli mesleklerden 250 kişinin katılımı ile gerçekleşen etkinliğimize; TEMA Vakfı Pamukkale İlçe Sorumluları, DENDAK Denizli Dağcılık ve Doğa Sporları Kulübü, MENDOSK Menderes Dağcılık ve Doğa Sporları Kulübü, NEFES Dağcılık ve Doğa Sporları Kulübü, LAODİKYA Gezi ve Yürüyüş Grubu, DAK Dağ Arama Kurtarma, Pamukkale Üniversitesi Erasmus Öğrenci Topluluğu adına bir grup gönüllü ile Poyrazlı, Sırkılı ve Kaykılı mahallelerinden bir grup vatandaş katıldı.

Etkinlik, üyelerimizden İbrahim LEBEOĞLU, Yusuf ERTAYLAN, Hasan Hüseyin SÜRÜCÜ ve Hayriye ERTUĞRUL'un katılımı ile oluşturulan çalışma grubunun, titiz ve özverili çalışması ile Derneğimizin amaç ve misyonuna yakışır bir şekilde planlanarak gerçekleştirilmiştir.

28.10.2018 Pazar günü sabah erken saatlerde Denizli'den hareket eden katılımcılar; Bekilli ilçesi Sırkılı mahallesinde buluşarak, mahalle kahvelerinde sabah çayı eşliğinde sohbet ederek kaynaşmışlar, ormancılar ve orman severler birlikte hareket etmenin ve işbirliğinin güzelliğini göstermişlerdir.

Sırkılı Mahallesi kırsalında Orman Yüksek Mühendisi

Hayriye ERTUĞRUL tarafından katılımcılara meşe ağacının ormanların yapısındaki etkileri, Antik uygarlıklardan günümüze kadar insanlık tarihinde ve Anadolu kültüründeki yeri ile palamut ekiminin nasıl yapılacağı anlatılmıştır.

Etkinliğimize katılan doğaseverlerin sorduğu sorulara TOD üyelerimiz tarafından yanıtlar verilmiş, böylece doğa, orman ve çevre konularında farkındalık yaratılmıştır. Yeni bir orman kurmanın zorluklarını çok iyi bilen meslektaşlarımız, katılımcı doğa dostlarına bu işin zorluklarını anlatarak mesleğimizin kamuoyunda daha doğru tanınmasına katkı sağlamışlardır.

Saat 11.30 civarında yine Sırıklı Mahallesi kırsalında bulunan tohum ekimi yapılacak alana hareket edilmiştir. Bu güzergâhı bir grup Dağ Arama Kurtarma Gönüllüsü yürüyerek gelmişlerdir. Tohum ekimi yapılan sahada katılımcıların tamamı büyük bir gayretle, daha önceden birtakım işlemlere tabi tutularak Orm. Yük. Müh. Hayriye ERTUĞRUL tarafından hazırlatılan meşe palamutlarının ekimini yaparak, toprakla buluşturmuşlardır.

Saat 14.00 civarında artık yorulan ve temiz havanın etkisiyle acıkan katılımcılara, Derneğimizin ikramı olan çorba, keşkek, nohut, turşu yemekleri tabldot olarak verilmiştir. Arazi koşullarında, odun ateşinde kazanlarda pişen geleneksel yemeklerin lezzeti ve yemek düzeni katılımcıları hem memnun etmiş hem de şaşırtmıştır.

Etkinliğimiz saat 15.30 civarında sonlandırılarak ortak etkinlik pankartı altında hatıra fotoğrafı çekilmiş ve sivil toplum örgütleri ile düzenlenecek daha kapsamlı etkinliklerde buluşmak üzere vedalaşılmıştır.

Meşe palamudu toplama ve ekimi etkinliğimiz TOD temsilcimiz Fikret ÇUVAÇ ile etkinliğe katılan Derneğimiz üyeleri ile yapılan röportajlar sonucu yerel yayın yapan Denizli Gazetesi, Denizli 20 Haber, DEHA TV tarafından haberleştirilerek, yayın akışında yer almıştır. Böylece Derneğimizin daha geniş kitlelere tanıtımı da sağlanmıştır. Diğer taraftan etkinliğimizin her aşaması kamera ile kayıt altına alınarak, kurgu ve montajı yapıldıktan sonra TOD Genel Merkezimize eğitim ve faaliyet tanıtımlarında değerlendirilmek üzere gönderilmiştir. DEHA TV'de 1 Konu 1 Konuk programına konuk

olan TOD temsilcimiz Fikret ÇUVAÇ tarafından, Derneğimiz çalışmaları ile temsilciliğimizin gerçekleştirdiği etkinlikler hakkında açıklamalarda bulunulmuştur. "Tohumdan Yaprğa Doğaya Can Ver" meşe palamudu toplama ve ekimi etkinliğimizin içeriğinden hazırlanan 4 dakikalık tanıtım videosu DEHA TV'de Kamu Spotu olarak yayımlanmıştır.

TOD Denizli Temsilciliği'nin Orman ve Kültürel Gezi Etkinliği

Fikret ÇUVAÇ

TOD Denizli Temsilcisi

TOD üyeleri ile emekli ormancılar ve orman severler arasında bağlılığı güçlendirmek amacıyla temsilciliğimizce etkinlik olarak planlanan “**emekli meslektaşlarımız ile orman gezisi**” etkinliği; TOD Denizli temsilciliğimiz tarafından 28.10.2018 Pazar günü Denizli İli Çal ve Bekilli ilçelerinde gerçekleştirmiştir.

28.10.2018 günü Bekilli ilçesi Poyrazlı köyü kırsallarında gerçekleştirilen “**Tohumdan Yaprağa, Doğaya Can Ver**” etkinliğinin sona ermesi ile birlikte, önceden planlanan emekli meslektaşlarımız ile orman ve doğa gezisi gerçekleştirildi. Bekilli ilçesinin yöresel üzümlerinden üretilen şarap üretim tesislerine gidilmiş, akabinde Çal ilçesi **Kısıklı Kanyonuna** gidilerek, Denizli'ye hareket edilerek evlerimize varılmıştır.

TOD Denizli Temsilciliğimizin 2018 yılı programları arasında yer alan “ **emekli meslektaşlarımız ile orman gezisi etkinliği**; üyelerimizden Yusuf ERTAYLAN, Ali ESENOĞLU, Mustafa Naci AFACAN VE Fikret ÇUVAÇ'ın katılımı ile oluşturulan çalışma grubunun, çalışması ile Derneğimizin çalışma programında belirtilen amacına uygun bir şekilde planlanarak gerçekleştirilmiştir.

Denizli Temsilciliği Resim Yarışması

Hayriye ERTUĞRUL
TOD Üyesi

Meltem AVCI METİN
TOD Üyesi

TOD Denizli Temsilciliğimiz tarafından, geleceği şekillendirecek çocuklarımızı bilgilendirmek bilinçlendirmek, orman doğa ve çevre sevgisinin yayılmasını ve kökleşmesini sağlamak amacıyla “Doğa ve Orman” konulu resim yarışması düzenlenmiştir. 30.11.2018 tarihinde Uşak İli Merkez ilçesi Derbent İlköğretim Okulunda gerçekleştirilen etkinliğimizin duyurusu TOD Denizli Temsilciliğimiz tarafından daha önceden yapılmıştır.

Resim yarışmasına ilkokul 1. 2. ve 3. sınıf öğrencilerinden çok sayıda öğrenci katılmıştır. Ön elemenden geçen 27 eser arasından okulda görevli öğretmenlerimizin de

katılımı ile her sınıftan bir öğrenci ödüle layık bulunmuştur. Yarışmaya katılan öğrencilerin tamamına Derneğimizin eğitim seti hediye olarak verilmiştir.

Etkinliğimiz sanatın evrenselliği aracılığı ile kardeşlik, dostluk, dayanışma duyguları ile birlikte hareket etmenin ve işbirliğinin güzelliğini göstermiş; çocuklarımızın orman sevgisi ve bilinci umut vermiştir.

Yarışmaya katılan tüm öğrencilere ve onları destekleyen öğretmenlerine teşekkür ederiz.

Ödül alan
resimler

Denizli Temsilciliği Anıt Ağaç Ziyareti Etkinliği

Fikret ÇUVAÇ
TOD Denizli Temsilcisi

Tarık Barbaros PİLEVNE
TOD Üyesi

Yörenin inanç, kültür ve tarihinde özel yeri bulunan, geçmiş ile günümüz, günümüz ile gelecek arasında iletişim sağlayan anıt ağaçlarımızın tek ağaç olarak değil çevresi ile birlikte korumaya alınması ve yönetiminin oluşturulması konusuna dikkat çekmek ve anıt ağaçların neden önemli olduğunun kamuoyuna anlatmak için; 25.12.2018 günü, daha önce planlandığı üzere, Kızılcabölük - Yaşar Özcan İlkokulu öğrenci ve öğretmenleriyle buluşmak, çeşitli etkinliklerde bulunmak üzere yola çıktık.

Denizli Temsilciliği, "Anıt Ağaç" çalışma grubumuzda İl Temsilcisi Fikret Çuvaç, Denizli - TOD üyeleri Tarık Barbaros Pilevne ve Erdoğan İnan yer alıyordu. Öğrencilere ikram edeceğimiz

beslenme malzemeleri, anıt ağaçlara asacağımız DOÇEV Vakfı kuş yuvaları, TOD flamamız ve TOD eğitim materyali de yanımızdaydı.

Tarık Barbaros Pilevne'nin, "Yaşama Dair" adlı eserini okul kitaplığına bağışlanmak üzere okul müdürüne takdiminden sonra dersanelere geçildi.

3 ve 4. sınıflara doğa, çevre ve anıt ağaç kavramlarını kapsayan kısa bir sunum yapılarak, TOD Yenice Ormanları oyun setleri dağıtıldı.

Daha sonra, tarihi tekstil sektörü, geçmişi ve yaşam kültürü ile öne çıkan Denizli'nin bu güzel beldesinde bulundukları semte adını veren, inanç-dilek ağacı olarak bilinen ve halktan saygı gören, tabelası dahi bulunmayan iki ulu ağaç; Çalı Dede (*Quercus coccifera*) ve *Platanus orientalis* öğrencilerle birlikte ziyaret edildi. Hayriye Ertuğrul'un anıt ağaç çizimi ile baskısını yaptığı giysi ile bir çocuğumuz, "meşe palamudu" adlı şiiri okudu, diğer çocuklarımız "ormanlar yurdumda" şarkısını söylediler. Ağaçlara kuş yuvaları asıldı; doğada en uzun yaşayan, tarihin tanıkları olan bu canlılara, saygılı ve sevgili dokunuşlar gerçekleştirildi.

Öğrencilerimiz, içlerine girip onlarla bütünleştiler...

Anıt ağaçlarımızın etkin tanıtımının yapılması (kitapçık, broşür, internet sitesi vb), anıt ağaç için standartlara uygun tabela dikilmesi, tanıtım tabelasında ağaca ait öykünün anlatılması, anıt ağaçların yürüyüş ya da tur güzergah ve haritalarında yer alması, bölgedeki kurumların bu konuda düzenli olarak bilgilendirilmesi, anıt ağaçların neden önemli olduğunun kamuoyuna çeşitli etkinliklerle anlatılması, kültürel varlık ve etrafındaki doğal çevre ile birlikte korunması, koruma ve bakım çalışmalarının sağlanması açısından bu tür etkinliklerin yaygınlaştırılması önem arz etmektedir.

TOD'un 94. Kuruluş Yıldönümü Şiir Otel'de Kutlandı

Fikret ÇUVAÇ
TOD Denizli Temsilcisi

Temsilciliğimizin 23 Aralık
2018 tarihinde TOD kuruluş
yıldönümü etkinliği Şiir
Otelde gerçekleştirilmiştir.
Cumhuriyetimizin en köklü
sivil toplum örgütlerinden olan

Derneğimizin 94. Yaşı üyelerimizin
ve doğa dostlarımızın katılımı ile
coşku içinde kutlanmıştır.

Türkiye'nin ve Denizli'nin tek
sanat oteli olan ŞİİR OTEL'de

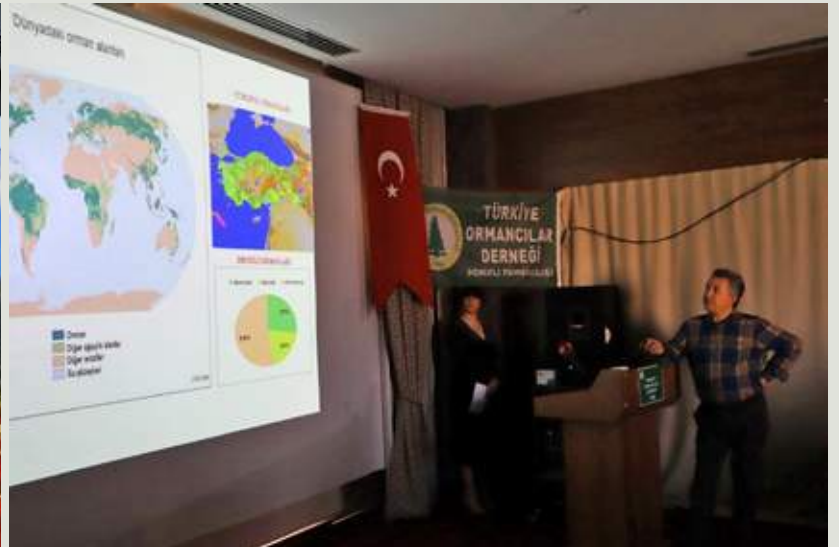
düzenlenen etkinlik, Pamukkale Üniversitesi çok sesli müzik korusu topluluğu öğrencilerinin gitar ve yan flüt müziği ile başlamış ve etkinliğe gelen davetlilere kahvaltı ikram edilmiştir. Etkinliğe TOD MYK üyeleri II. Başkan A. Hüsrev ÖZKARA ve Burhan AKDOĞAN ile Bozkurt İlçesi Belediye Başkanı Birsen ÇELİK, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Başkanı Ümrân AYGÜN, TMMOB İKK Sekreteri Mehmet SARICA, Mimarlar Odası Şube Başkanı Serdar ALAYONT, Makine Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası Başkanı Bülent PALA, TEMA İl Temsilciliği, Eğitim -İş Sendikası

Başkanı Namık AYDOĞAN, Denizli Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Osman Buri BOYACI, Denizli Doğa Derneği Başkanı Hüseyin CİHAN, DENDAK, NEFES, DAK gibi doğa dernekleri ile TOD üyeleri ve eşleri katılmışlardır. Pamukkale Üniversitesi Erasmus topluluğu öğrencisi Kazakistan uyruklu Arno ÇEKENOF'un Dombra ile geleneksel ezgilerin seslendirildiği mini konseri, katılımcılar arasında büyük beğeni kazandı.

Açılış konuşmalarında ardından, katılımcılardan büyük beğeni alan Derneğimizin 94 yıllık tarihinin görsel olarak anlatıldığı, ormancılık tarihinde iz bırakan çalışmalarının anlatıldığı bir sunum gerçekleştirilmiştir. Ayrıca Denizli Doğa Derneği üyesi Orman Mühendisi Rasim ÇETİNER tarafından Denizli'nin önemli doğa alanları ile ağaçlandırma sahalarını tanıtan iki farklı sunum yapılmıştır.

Etkinliğimiz bazı kişi ve kuruluşlara plaket ve teşekkür belgeleri verilerek sonlandırılmıştır.

Bir Kilo Yerli, Bir Litre Milli

Nail ÖZER

Orman Mühendisi

ozernail@gmail.com

İktisatçılar arasında sıkı bir kürekçi kavgasına girmeden önce Gülten Hoca'yı yad etmeden olmaz... 25 TL'ye aldığım "İktisadi Düşünce veya Politik İktisadın Evrimi" kitabı olmuş en ucuzundan 31,5 TL. Yüzde 30 zamlanmış anlayacağınız. Bir arkadaşşıma hediye olarak alacaktım ki vazgeçtim. Kendisi metin yazarı olduğundan bir top 80 gr A4 fotokopi kağıdı alayım dedim; o da en son aldığım 5,90 TL idi, şimdi olmuş 16,90 TL (Şu an 21 TL)... Rakı, bira, şaraba, pirinç, patates, soğan, makarna ve nohuta hiç girmeden bir somun ekmek alayım dedim; o da ne 1,25 TL'den 1,50 TL fırlamış... Arkadaşıma ziyaret etmekten o gün vazgeçtim ve size bu bir kilo **YERLİ(!)** ve bir litre **MİLLİ(!)** yazıyı müsvedde kağıtların üzerine not alarak yazmaya karar verdim. Neyse ki geri dönüşümü seven ve stokçu bir yapıyı öngörerek kendi ekonomik emtialarımı, üretim araçlarımı ve olası kriz anlarında ki hareketlerimi rasyonel olarak değerlendirebildim. Hamdolsun -her zamanki gibi- olayı kökü dışarıda mihraklara bağladım ve yazımı geç de olsa yazdım. Ne de olsa hafif saç özürüm olduğundan mütevellit belki ikinci sayfada fotoğrafım çıkmaz ama içeride gözüksün istedim.

Dikkat yazının muhteviyatında yoğun terim ve plaza ağzıyla "jargon" vardır. Malumunuz Orman Mühendisi Nail kulunuz; gizlilik sözleşmesine istinaden, falanca yerde, kendi halinde; hektarı yazamam, o zaman karizmatik bir mühendis olamam, siz metrekaresinden okuyun olur mu (300.000 m²) yakın bir alanda rol icabı orman mühendisliğini 32 yaşından sonra yeni yeni yapmaya çabalamaktadır.

Kitap, kâğıt, rakı, balık, makarna, ekmek, hatta şeker fabrikaları, kağıt fabrikaları ve özelleştirmelerin ardından caaart! diye orman mühendisliğini araya sokuşturuyorsun: ormanı, avı, ormancıyı, mesleği ve iç güveysinden bilim insanlığına doğru giden yolumu, bilimi, hazırladığım tezi anlatmam lazım ama olmuyor. Gülten Hoca'nın kitabı ile ekmek fiyatındaki artış dağ gibi önümde duruyor.

Gelinin babasından, damadın kırmızı kurdelesine "**Hazine Bakanlığı**"nın takıldığı gece ile Orman ve Suişleri Bakanlığı ile Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Cumhuriyet tarihi boyunca mutfak robotunda çekilen sebze gibi olduğunu düşünürsek ve hatta mevcuttaki dört bakanlığın Cumhuriyet tarihinde yine mesleğin kenarından geçmiş kişi sayısına bakarak analiz edersek (Efsane rahmetli Fikret Hoca'yı tenzih ederek ve affına sığınarak

söylüyorum, saygıyla...) ormanı; ağaç veya arazi olarak gören insanlar olduğunu iddia ediyorum. Burada mevcut siyasi partiler, sistemler, bürokratlar, teknokratlar ve garabetlerin de suçu olduğu yadsınamaz.

Bu konuya niye girdim, ikisi de "laissez faire, laissez passe"ci ve en açığından emperyal hayaller üretmekte. Yalnız bir sıkıntıları var jölelinin fantezileri! Ki Varlık fonu ticaretine yine yazınsal olarak yetişemedim, ayrı bir konu hatta tehliktedir, özelleştirme sosu katılmasıdır. Kısaca şöyle aktarayım: hukuki mevzuatı delmek adına; hazine arazileri ile üst yönetimi olan tarım bakanlığı ve orman bakanlığının bileşenlerini önce parçaladılar baktılar olmadı yeniden mutfak robotundan geçirerek sebze püresi haline getirdiler... Ne yazık ki yoğun bıçak darbesi gören hukuk, arazi ve ormanlar vitaminsiz kaldı ve 2/B ve imar affı gibi KHK'lar ile terbiye edilerek az gelişmiş ülke çocuklarına yutturuldu. Gününü kurtaran yurdum insanı, matematiği zayıf olduğundan (banka faiz hesabı ve turiste 2 liralık Tahtakale oyuncağını 20 TL'ye satması hariç) torunun torununa kalacak yerleri betona gömdü, gömüyor, gömmeye devam edecek. Yani hazırlanmış anlı şanlı %99'u devlet ormanı olan araziler elden gidecek. Hükmü şahsa ait amme müesseseleri ve hususi ormanlar çoğalacak, çitini çevirenin

Fotoğraf: Güngör GENÇ

ormanı olacak! Benim gibi keli 2/B arazisine d n  m   alanlarda üstün kamu yararı gözeterek havalimanı, Kanal İstanbul, maden sahası, yazlık k   k vs. yapılacak, elhamdülillah!   reten fabrikalar, stratejik tarım ürünleri de ithalata dayalı olarak GDO'lu veya   arbonlu olarak midemize inecek!

  nternet faturamı düzenli   deyemedi imden mütevellit, bazı bilgileri Hz. Google emmiye soramadım. Yahu iyi de nerede orman mühendisliği!? Şimdi genç arkadaşım; göreceli olarak hafif kelim, hizmet alımıyla yapacağın orman mühendisliği mesleği asgari ücretten halliceydi ya, pek yakında (coming soon, İngilizce biliyorum cv'me yazayım) açlık sınırında olacak (1744 TL; ben bu yazıyı yazarken revize edildi 1812 TL!). Feodal derebeyliği hortlayacak, benim kelimde, yani senin y netti in orman

arazisinde; a a (yandaş müteahhit mi deseydim) ne derse onu kesecek veya yıkacaksın,   ğretini kenara koyacak ekmeğine bakacaksın! Bilim, uçurumdan yuvarlanacak; koltuktakiler zamkla oturacak yerinden kalkmayacak sen de haline    kredeceksin (Sonra da hizmet alımıyla i e girdim diye videoda oynayacak, sosyal medyada tıklanma rekoru kıracaksın, iki dakikalığına ünlü olmanın hazzını yaşayacaksın!) Daha sonra dağıtılan kumanya ve yardımla mutlu olacak, bayramda aldığın ikramiye ile kurban kesecek veya elbise alacaksın. Bir de üstüne orijini belli olmayan tohumu toprağa dik de ağaçlandırma yap, diye z   rt tesellisi ile ormancılığın genel seçime malzeme yapılacak!

Yazıda ileri geri oynamayı çok sevmiyorum ama gelelim mutfak robotundan geçirilmiş bakanlıklara... Bir iki sayı   ncesi

Fettah Oto'nun şeker pancarı ile ilgili yazısı vardı. Ya da biraz daha gerilere gidip balık hafızamızı canlandıralım: Rahmetli Uçkun Geray Hocamızın Cargill A. . ilgili tarım ve ormancılık politikaları ilgili bir sürü makaleleri vardı...

2/B arazimdeki a lıklıklar:
Ne güzel beton bina dikilir,
yazlık saray yapılır değil mi?

Bu insanlar ne yaptı medyum veya astrolog değildi, geleceği görmelerine gerek de yoktu. Sadece eğitimlerini iyi almışlardı. İşte orman mühendisi arkadaşım, bir sorun daha **“eskiden tıp mı, orman mühendisliği mi”** tercihi yapılırken şimdi açık öğretimden hallice mühendislik eğitimi alıyorsun. Hocalarım kusura bakmasın, 2017 taban ve tavan puanlarına bakarak 2018 yılı için tercih yapıldı, puanlar ortada! Editör kızmasın diye yazıyı uzatmıyorum. Kimse şöyleydi, böyleydi diye maval okumasın! Muzurluğuna eşim de son tercihini Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nden yana yaptı. Maksat 3. Üniversiteyi okumak! Ki gençlerin hakkı yenmesin diye uzaktan eğitimi tercih etti! Nerede tıpla yarışır romantizminiz? Rahmetli hocalarınıza veyahut yaşayan hocalarınıza ne yüzle ve ne hakla biz öğrenci yetiştiriyoruz diye bakıyorsunuz? Kontenjanlar çıkış gibi büyürken puanların revize edilmesi için bonus niyetine burs vermek fakülte/bölüm taban puanını yükseltmiyor ya da kaliteyi arttırmıyor! Bir diğer husus akademik üretim: bazı alanlarda en yeni kitabın en az yirmi yıllık geçmişi var. Şöyle düşünün her gün yeni bir yasa çıkıyor, Çevre Şehircilik Bakanlığı, Tarım ve Orman Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Bilim ve Teknoloji Bakanlığı bir de buna Cumhurbaşkanlığın yürütme şekli ile kim, nerede, nasıl, anlamsız bir kaosun içinde Dolar, Euro ve altın günü yapıyor. Haydi şanlı isim değişikliği direnişi oldu İstanbul Üniversitesi'nde... Zurnanın zırt dediği yerde erector spinadan sonra logoda pelvise “Cerrahpaşa” yerleştirildi. Diğerlerine bu dönemde ne oldu, sessiz kaldı? Eğitim camiasındaki 12 adet orman fakültesi neden derin

sessizliğe gömüldü ya da cılız sesler çıkardı!

Söyleyecek çok söz, yazılacak çok sayfa olmasına rağmen; malumunuz tuvalet kağıtlarındaki zamandan sonra aklımızın ne zaman başımıza geldiğini milletçe, yerli ve milli olarak kavradığımızı hissediyorum. Ahir zamanda dernekten ve sivil toplum örgütlerinden bahsetmek ve değişikliklere göz kırpmak biraz da gençlere selam çakmak adına laf salatamın sonuna yaklaşırken; geçim derdi, fakirlik kısır döngüsü, enflasyon-faiz artışı (ki merkez bankası aracıdır), işsizlik, kullanılabilir milli gelir, eğitim, halk sağlığı (kriz dönemlerindeki cinayet, intihar, ilaç kullanımı, acil servisten yararlanma sayılarına bir bakın- TÜİK düzgün verir de sayıları manipüle etmezse) vs. gibi konularda bilimsel nesnellikten uzaklaşıp, tarihsel olguları çarpıtarak yazmaya çalışırsak tarihin tekerrürü yine yüzümüze acı bir şekilde çarpacaktır. Çünkü bilim, tarihi sınavacaktır. Gülten Hoca ile başladık onunla bitirelim: “Diğer bir deyişle, bilim var oldukça, tarihin de sonu gelmeyecektir.”

Not: Gülten Hocanın kitabından sayfa 392-398 arasını olduğu gibi yazıp intihal yapmak isterdim ama bilim etiği işte..! O yüzden benim yazımı okuma zahmetine katlandınız. Teşekkür ederim. Bu yazıda yoğun telekinezi ile evrene enerji gönderilmiş olup, ekmek fiyatlarının düşmesi beklenmiştir. Yazının sonunda ise yazar avucunu yalamıştır. Tezi için ise bir cümle bile yazamamıştır. Yazar kendine ceza vererek Adam Smith'ten başlamak suretiyle, kafasını iktisadi doktrindeki tüm üç boyutlu lignoselülozik polimerleri (kısaca odun), pardon kitapları kafasına vurmuştur. Üzerine cila niyetine Suat Ürgenç'in Ağaçlandırma

Tekniği kitabını 40 kere okuma cezası vermiştir. Bilim cennetten çıkmadır. Çalışma disiplini olur.

Kaynaklar

- Kazgan, Gülten. 2006. İktisadi Düşünce veya Politik İktisadın Evrimi (12. Baskı). Remzi Kitabevi, ISBN-13: 978-975-14-0392-6, İstanbul, 448 s.
- Oto, Fettah. 2018. Şeker ve Cargill A.Ş. Orman ve Av Dergisi, Nisan-Mayıs Sayı 2, Dönmezler Ofset, Ankara, 52 s. https://www.ormancilardernegi.org/UserFiles/file/OrAv030418_compressed.pdf
- Geray, Uçkun. 2006. Cargill Dışında Daha Binlercesi Var. Orman ve Av Dergisi, Prof. Dr. Uçkun Geray Özel Sayısı. 2010. ISSN 1302-040X. 52 s.
- [https://www.ormancilardernegi.org/UserFiles/file/uckun_hoca_ozel_sayi\(1\).pdf](https://www.ormancilardernegi.org/UserFiles/file/uckun_hoca_ozel_sayi(1).pdf)
- Taşkent, Kâzım. 2008. Yaşadığım Günler (3. Baskı). Yapı Kredi Yayınları. ISBN:978-975-363-649-0, İstanbul, 302 s.
- Orman ve Av Dergisi, Prof. Dr. Uçkun Geray Özel Sayısı. 2010. ISSN 1302-040X. 52 s.
- [https://www.ormancilardernegi.org/UserFiles/file/uckun_hoca_ozel_sayi\(1\).pdf](https://www.ormancilardernegi.org/UserFiles/file/uckun_hoca_ozel_sayi(1).pdf)

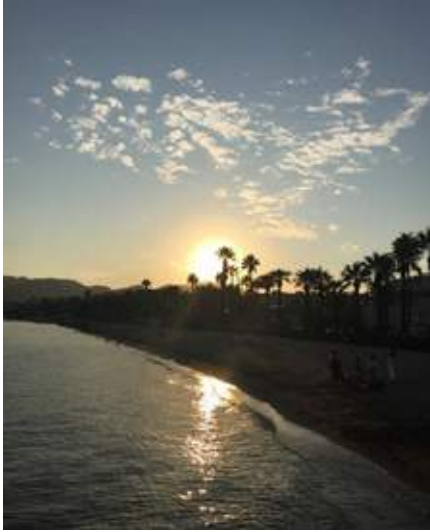

İ.Ü. Orman Fakültesi 61-62 Yılı Girişlilerin 24. Dönem Toplantısı

Özgen DEMİREL

24. Dönem Geleneksel Yıllık Toplantımızı, büyük bir katılımımla 01-06 Ekim 2018 tarihleri arasında, devre arkadaşlarımız, eşleri ve uzun yıllar bizleri yalnız bırakmayan ormancı dostlarımız, eşleri ve uzun yıllar bizleri yalnız bırakmayan ormancı dostlarımızla samimi bir ortamda, Marmaris'in yeşillikleri içinde, denize sıfır konumunda beş yıldızlı bir otelde yaptık.

Deniz-Kum-Lüks
otel konumunda
Otelin Resimleri

Bu toplantıya katkı veren tüm arkadaşlara teşekkür ederim. Hatta bu toplantıları senede iki defa yapalım diyenlerin sayısı da oldukça fazla. Sonradan duyup gelemeyenler, 24 senedir ilk defa katılan sınıf arkadaşlarımız kaçırdıkları toplantılardan dolayı kayıplarını bildiriyorlar.

Toplantımızın birinci gününde bize tahsis edilen salonda toplanarak hoş geldin açılışı ile Necati UYAR ve TOD Dernek II. Başkanının konuşmaları ile birlik, beraberlik duygularımızı ve anılarımızı tazeledik, fakülte ve elli yıl üstü meslek yaşamımızdaki hatıralarımızı canlandırdık. Uzun yıllar birbirini görmeyen dostların mutluluğunu ve heyecanını yaşadık.

Her sene olduğu gibi kardeşlerimizin istediği yakın çevre gezileri programını hazırladım. İki otobüs dolusu gezimizin 1. gününde Osmaniye’de tabiat harikası, deniz üzerinde yürüyen kalabalığı görünce bizler de bu gösteriye katıldık. Denizin üzerinde uzun bir yürüyüş yaptık. Burası “Kız Kumu” mitolojik hikâyesi var. Denizin içinde oluşan bu görüntü ve yol bu koya gel-git olayları ile oluşmaktadır.

Kızkumu Resimleri

Selimiye Resimleri

Buradan ayrılarak Türk filmlerine tabii pilotluk yapan “Yunan adalarını aratmayan şirin balık lokantaları, denize uzanan iskeleler üzerinde rengârenk örtülü masalar ayrı bir güzellik yaratmış, burası turistik bir köy olan Selimiye. Sahilde bayanların çalıştırdığı beyazın hâkim olduğu” Paprika Pastanesinde keçi sütünden yapılmış sütlü tatlılardan tattık. Denize girenlerimiz dahi oldu.

Çınar'ın Künye Resmi

Selimiye'den ayrılarak, bu yörenin balı ile meşhur Bayır köyüne uğradık. Çay molamızda, Asırlık Çınar Ağacının bulunduğu köy meydanında Balcılardan Çam Balı ve Kekik Balı alışverişi yaptık.

Yukarıdaki toplu resmi korumaya alınmış Bayır Çınarı Tabiat Anıtı önünden çektiydik.

Çınar ağacının yaşı 1.880, boyu 35 m, çapı 28 m, çevresi 8,7 m, kapladığı alan 706 m² olup 21.02.1995 yılında tescillenmiştir.

İnanişe göre, ağacın etrafında döndüğünde insanların daha mutlu ve daha uzun yaşam süreceklerine inanılmaktadır. Bizler de bu uygulamayı yaptık. Otele dönüşümüzde de pasta, çay saatini ve hamam sefamızı da ihmal etmedik. Akşamları da bir grup salonda hasret giderirken bir kısım arkadaşlar da Mavi Bar'da vakit geçirdiler.

İkinci gün Ula'ya bağlı turistik "Azmak"ta sazlar arasında teknelerle turumuzun devamında "Akkaya"ya geçtik çay molası ve çarşı gezisinden sonra Marmaris yolundan eski nostaljik Okalıptuslu Yolu da görmeden geçemedik.

Buranın meşhuru tostu imiş.

Otelde kaldığımız bir gece de kardeşimiz Güneri SESİĞÜR'ün sazı-sezi eşliğinde bir araya gelen kardeşlerimizin katılımı ile Necati UYAR, Erhan GENÇ, Ferit SEYHAN, Abdulkadir

KARABİBER'in sesleri ve diğerlerinin korist olarak sazlı, şarkılı, oyun havaları ile vakit geçiren dostlarımız eğlenceli bir gece geçirdiler.

Akyaka - Azmak nehri motor gezisi resimleri

Bugüne denk gelen Yaşar SESİĞÜR’ün de pastalı-mumlu yaş gününü de kutladık.

Marmaris’e son geldiğimiz 2002 yılından sonra burası oldukça gelişmiş, güzelleşmiş, kaldığımız Otel de Marmaris’e 7 km mesafede olduğu için yeşil galeri içindeki gezi yolundan gitmek, gezmek de mümkün oldu.

Eğlencesi, yiyecek-içeceği ile her saat bol ikramları, denize girme imkânları olan buradan arkadaşlarımız son derece mutlu ayrıldılar. Seneye yapacağımız gezimiz ve toplantımız da gündeme geldi. Çeşitli gezi programlarımız arasında Doğu Karadeniz-Batum, Kapadokya ve seçenekler değerlendirildi. Şimdiden bu programın gerçekleşmesi için çalışmalar başlıyorum. Artık sahil şeridine

yakın Karadeniz yaylalarına asfalt yollarla gitmek mümkün olduğu gibi turizm açısından da altyapıları geliştirilmiş yaylalarda lüks yıldızlı otelleri de bulmak mümkün.

Her yıl hazırladığımız program ve konaklama yerleri, ulaşım, konaklama gideri, imkânları araştırılarak hazırlanmakta. Uyguladığımız bu seneki program altı aylık araştırma ile ortaya getirilmiş ve arkadaşlarımıza duyurulmuştur.

Gittiğimiz yerlerde arkadaşlarımız tabii olarak bu yörelerdeki tanınmış, çevre gezilerini de yapmak istiyorlar. Bu çevre gezilerini de her beraber bulunduğumuz yerde kararlaştırıyoruz. Katılanların hepsi de son derece mutlu ve memnun, senesi dolmadan nereye gideceğiz diyorlar. Bu bizim için yaşama

sevinci, her sene de katılımlar artmaktadır.

Bu geziler aynı zamanda sınıfı arkadaşları eşleri, meslektaşlar ve birbirini seven dostların bir araya geldiği hasret giderme toplantılarıdır. Yalnız başına turistik gezi olarak nitelendirilemez.

Seneye yeni programlarda sağlık ve esenliklerde buluşmak üzere, geçen güzel günlerimizi arkada bırakarak vedalaştık. Bütün dostlara sağlık ve mutluluklar dileğiyle.

Ayandon Vurdu Vona'yı!

Tarık Barbaros PİLEVNE

“Denizciler fırtınaları, anneler doğum sancılarını unutmasalardı; ne bir denizci denize açılabilir, ne de bir kadın çocuk doğurabilirdi” (Şahin A. Babası Murat Reis’i, iki amcasını ve iki dayısını denizde yitiren Perşembeli deniz insanı.)

Epeydir yağan ahmakıslatan son günlerde kara çevirmiş, yarımadanın yükseklerindeki yoksul ve تنها köylerin yolları kapanmıştı. Nerdeyse adam boyuna ulaşan kar; gürge ve kızılağaçların öbeklendiği ormanlara, boşluklarda yayılan eğreltilere, orman güllerine, yamaçlardaki seyrek evlere, serenderlere yığılmış, abanmıştı. Yoğun ve kesintisiz beyazlık, sahile dik inen derin vadilerdeki fundalıkları; sandal, defne ve mersinleri de örtmüş, yatırmıştı. Kıyıya doğru boş darı tarlalarında ise giderek azalmış, donmuş kesekleri ancak ala bele boyamıştı...

Belediyenin önünde sabahtan kurulan pazar zayıftı; yakın köylerden inen futalı peştamallı kadınların sepetlerindeki süt, yumurta ve yoğurtlar, küfelerindeki yeşillikler nerdeyse tükenmek üzereydi. O gün bulutlar yükselmiş, hava açılmıştı ama acı soğuktu, zemheriydi! Fındıklık açmalarıyla denize dik inen tepenin bitiminden bıçak gibi denize dalan ahşap bir iskele vardı; balıkçı tekneleri bağlıydı...

Keçiköylü İsmail’in, Kara Nuri’lerin ve Molla Halit’in 13-14 metrelik takaları...

İkindiye doğru bunlara inen binenler, malzeme taşıyanlar oldu...

Kurşuni denizin üzerinde suya dalıp çıkan birkaç karabatak

dışında hareket yoktu...

Ayağındaki kara lastikleri ve uzun yün çoraplarıyla; gocuğu, kasketi ve omzundaki heybesiyle yukarıdaki Çerli köyünden yürüyerek inmişti. Esmer ve kavruk bir adamdı; çekek yerindeki kayıklar arasında ağ onaran ihtiyarın başında durdu: “Kolay gelsin Çakır emice!”

Başında yünden örme beresi, yüzünde sayısız poyrazlardan kalma derin çizgiler vardı. Sigarasının uzayan külünü fiskeledi, başını kaldırıp gök mavisi gözleriyle onu süzdü: “Hoş geldin Mustafam, hayrola aaşam, aaşam?” “Öteğün Ali çağırdı, hamsi ırıbına gideceğiz.”

“Hay gidim hay! Haçan yeğenum dellenne, sen hastasun!”

“He, gene romatizma zorladı, vurdu beni yatağa! Anca dikeldum ayağa kalktum. Benim karı da daklaştı, ‘Gitmeyesun!’ dedi ama ‘Zamanıdır, hamsi kar suyu yedi, aşçı, tuzlamacı lazım, makine dairesinden çıkartmayız onu,

ıscacuk!’ dedi emiceoğlu.”

“Ula yeğenum onu geçtum, hava yapacak da!”

“Nasi?”

“Görmeyi misun?”

“Neyi?”

“Martıları; yüksekte uçayı, uçayken çığrını...

Denizin yosun kokusunu, göğün kızartısını, örüşgârı, fırtına alametlerini...”

“Ne fırtınası?”

“Ayandon ula! Sarıbuza, uçurur adamı!”

Bugün, yarındır; böyle ayan beyan açılır hava, sonra da bir kapatır ki, şaşarsuz!”

“Emice dardayum! Kendi kayuğu olmayandan mavzerini geri alacakmış Devlet. Bu sefere katılırsam, üzerime kayuk muamelesi yapacak reisler. Yoksa yunusçuluk da biter bizim için!”

“Nere verirsin vurduğun yunusları?”

“Kışla önündeki pavlikaya, büyük kazanlarda yağın çıkarır, satarlar.”

“Ula oğlum, etmeyesun, gūnahtur! Yunus can verirken bağıırır, gözyaşı döker; mubarek hayvandır, adamın başına türlü dert gelir, uşağı sakat doğar!

“Zararlıdır da! Balık yiı, ağıları parçalıı!”

“O da nasibini arayı goca deryada; Allah senin nasibini de başka yerden versin diyeceğüm ama götün ıslanduğunda bu denizden ayrılamazsun ki! Denizin altı üstünden kalabaluktur, lakin hamsi şımaruktur; sürüsü çoğaldıkça canavarlaşır. Kıydan alur sizi aykuru atar, aldanmayasuz! Balıkçının parası puldur, karısı duldur. Boyle bir zamandı; kabri deniz oldu, eyi adamdu gardaşum Osman Reis!”

Güldü Mustafa, belindeki yün kuşağı gösterdi: “Deniz, bubam gibi alamaz beni! Bağlarum kendimi bununla kamaraya.”

Oturdu, balık kasasının üstünde duran tabakadan sigara alıp, muhtar çakmağıyla yaktı. Sessizlik oldu; ayağı kalktı: “Eyvallah, hakkını helal et emice!”

Aksayarak uzaklaşan hafiften kambur adamın ardından seslendi ihtiyar: “Gendügen dikkat et! Selam söyle Murat Reis’e, sahip ola size! Muskanız, musafınız olsun teknede; Yasun burnundan geçerken duasını yapın, yağlı ekmek atın denize!”

Vona yapımı dört tekne, ardı ardına Perşembe iskelesinden “Vira Bismillah” denize açıldılar; hedefleri Fatsa açıklarıydı. 1967 yılının Ocak ayının son günleriydi...

İğrib bereketliydi, ambarları balıkla doldu, keyifleri geldi, yüzleri güldü. Teknelerde yatıp kalktılar, avladıkları bol miktarda hamsinin büyük kısmını Ünye ve Fatsa’da sattılar. Cepleri para gördü. Dönüş yoluna birlikte çıktılar. Bu kıyıların kayasını, kumsalını ezbere bilen usta reisler, doğuya ilerleyip Bolaman yalısına vardılar. Burada gökyüzü aniden kapandı. Güneybatı

göklerini ağartan şimşeklerle ve güçlü bir esintiyle gelen çiselti; ıslak sicimler gibi yüzlerine çarpmaya başladı. Yasun burnunu tez vakitte aşp, korunaklı Perşembe limanına ulaşmalıydılar! Dümenlerin yekesini çevirdiklerinde çok sert bir rüzgârla karşılaştılar. Yalıköy açıklarında ise deniz iyice kabardı. Giderek büyüyen ve hırçınlaşan dalgalar, teknelerin kestane ağacından ahşap bordalarını sertçe dövmeye başladı. Ufukları karartarak bu gelen Ayandon’du! Sığınak, koy veya dalgakıran yoktu yakınlarda. Birbirlerinden güç alarak, devasa dalgaların içinde kaybolup tekrar yüzeye çıkarak, çaresiz yollarına devam ettiler...

Fırtına o gece sahile yakın köylerde ağaçları devirdi, evlerin çatılarını uçurdu. Fakat asıl can pazarı denizde yaşanıyor ve sahilden onları izleyenler vardı...

Öndeki daha büyük ve motorları güçlü iki tekne, rüzgârın ve akıntının harman olduğu en kuzeydeki kayalık burnu güçlükle aşp güneydoğuya döndüler. Sancak yanını kıyıya, iskeleyi rüzgâr üstüne verip, güvenli Vona sahiline ilerlediler...

Artlarındaki diğer iki tekne ise haşın dalgalarla boğuşuyordu. Kara Nuri, Belicesulu İsmail, Çolağın Mehmet ve Kapıco Ahmet’in dört ortaklı teknesinde kötü, talihsiz şeyler oluyordu! Teknelerde 30’luk Lister motorlar vardı. Asma kilitli kapakları tekne yatarken kapalı olur, seyir halinde iken havalansın diye açık tutulurdu. Kimindir bilinmez, motor kapağına asılı ceket, coşan dalgaların sarsıntısıyla düşüp kayışa dolandı, motoru durdurdu. Tekne, dalgaların önünde savrulmaya, bayılmaya başladı. Murat Reis’in sürdüğü Keçiköylü Süleyman’ın teknesi yakın geçiyordu; bağırdılar, yardım istediler. Reis düşündü, adamlarına baktı; tayfalarının canları da kendine emanetti. Sordu acele; “Sen bilirsin Reis!” dediler. Çok

zaman bu kıyılarda birlikte nasip aradıkları, ekmek bölüştükleri tanışlarını bırakıp gidemediler; onların da çoluk çocukları vardı!

Teknenin burnunu çevirip yanaştılar, halat atıldılar. Adamlardan üçünü kendi teknelerine alabildiler, biri denize düştü, hemen kayboldu. Reis, motora yol verdi; olmayacak iş, tekne gitmedi! Baktılar; o hengâmede çapa denize düşmüş, kuma saplanmıştı! Paniklediler, çapanın zincirini kırıp teknedeki ayırmalıydı; uğraştılar, olmadı! Güvertede durmak, küpeşteye tutunmak zordu, rüzgâr adam alıyordu. Olduğu yerde kalan tekne, kendini döven dalgalara daha fazla dayanamadı, kamara parçalandı; sonra alabora oldular, denize döküldüler...

Üzerlerinde kalın kışlık giysiler, ayaklarında ağır lastik çizmeler vardı, yüzemediler!

Karadeniz’in serin ve karanlık sularında gözden kayboldular...

Yasun burnu açıklarındaydılar...

İçlerinden en genci ve güçlüsüydü; sırim gibi delikanlıydı. Mesleği balıkçılıktı. O denizi, deniz de onu sever, tanırdı. Teslim olmadı, iyi yüzücüydü; yüzdü, burundaki kayalıklara tutundu. Fakat Ayandon kararlıydı; gün onun günüydü ve daha çok kurban istiyordu. Kamyon gibi güçlü bir dalga geldi, kayalara tırmanmaya çalışan adamı çekti aldı, açığa sürükledi...

Yedi denizcinin cansız bedenleri; birkaç gün arayla yakın kumsallarda, kayaların arasında, yosunların altında bulundu. Dalgalar, batan tekneleri de kıyıya vurmıştı. Murat Reis’in takası da parçalanmış halde Fener yakınlarında görüldü. İçinde bozulmamış bir ceset vardı, yün kuşağıyla kendini başaltındaki kamaraya bağlamıştı. Onu gerçekten deniz alamamış, babası gibi kabri belirsiz olmamıştı; O yunus avcısı Mustafa’ydı...

Orman Mühendislerimiz Ormana Yabancılaşıyor mu?

Recai ŞENEL

Ümit PORTAKAL

Ne sevdaydı bizimkisi 10 yıllar evvel. Orman mühendisliği öyle bir meslekti ki tercih edilmeye tıp fakülteleri ile yarıştırdı. Bazılarımız tıp fakültesi yerine orman fakültesini tercih ederdik. Okul yıllarında orman fakültesi öğrencilerine diğer bölüm öğrencileri gıpta ile bakarlardı. Belki de pratiğe yönelik çok donanımlı mezun olamıyorduk. Uygulamaya yönelik çok eksiklerimiz olurdu. Ama teorik bilgi bakımından bizden daha eski meslektaşlarımızı yetersiz de bulduğumuz olurdu. Eksikliklerimizi düzeltmek konusunda öylesine istekli, öylesine bir çaba içerisinde olurduk ki bunu ancak meslek sevgisi ile açıklayabilirsiniz.

Deneyimli meslektaşlarımızın gözünün içine bakar, her yaptıklarını dikkatle izler, notlar alır, sorular sorardık. Onlardan öğrendiğimiz her kelime ve her bir örnek davranıştan dolayı onlara minnet duyguları beslerdik. Her işi ve işlemi kendimiz manuel olarak kalemle, cetvelle, gönyeyle, pergelle, facitle, daktilo ile yapardık. İnşaat, bina, yol, sanat yapısı, etüt, keşif, plan, proje, kadastro ve harita işlerini inşaat, makine ve harita mühendisi bulunmadığından bizzat kendimiz yapmaktık.

durumunda kalırdık. Bugün bir tıklıla yapabildiğimiz işleri o zaman saatlerce çalışarak manuel olarak yapardık.

İşlerimizi en doğru şekilde yapabilmek için mevzuat arardık. Öğrenmek için soracak tecrübeli meslektaşlarımıza ulaşmaya çalışırdık. Ama sonuçta bir şekilde doğrusunu öğrenir ve yapardık. Köyler daha kalabalıktı. Ormana baskı daha fazla idi. Zati ihtiyaç, tapulu kesim ve enkaz nakli gibi işlemler çok vaktimizi alırdı. Orman işlerinde çalışan köylülerin istihkak paralarını bile bizzat köylere giderek açık huzurda teslim ederdik. Kaçakçılık bugünden çok daha yoğun ve uğraştırıcıydı. Eski Dodge pikaplar bizim için lükstü. At ile ormanda dolaştığımız da olurdu. Orman içinde bir yerde kamp kurup 10-15 gün damga yapardık. Kalacak ve çıkacak ağaçları öğrendiğimiz silvikültür tekniklerine göre dikkatle, inceleyerek belirler damgamızı öyle yapardık. Damga yapmayı şenliğe çevirirdik. Çalışma yapılan her bölmeye defalarca giderdik. İdealist bir meslek gurubuyduk biz. Şevkle, heyecanla, orman sevgisi ile çalışırdık. Orman bizim iş yerimiz ve hatta bahçemiz, evimiz sayılırdı. Her karışını görmek isterdik. Ormanda yürümek, ihtiyacı olan müdahaleleri belirlemek ve yapmak bizi rahatlatırdı.

Sonra 10 yıllar geçti. Bir şeyler oldu. Bir şeyler bozuldu. Meslekte

liyakat erozyona uğradı. Orman fakültelerinin sayısı amaçsız olarak arttırıldı. 2 fakülte 11 fakülte oldu. Üstelik kontenjanlar arttırıldı. Hatta gece bölümleri bile açıldı. Gençler orman fakültelerini isteyerek tercih etmez oldu. Orman fakültelerine tercih ettikleri için değil de ancak girebildikleri için gittiler. Doğal olarak bu aşamadan sonra gereğinden daha çok sayıda, idealist olamayan, orman mühendisliği mesleğini sevemeyen, bilgi donanımı oldukça yetersiz orman mühendisleri mezun olmaya başladı. Bu şekildeki 11 orman fakültesinden mezun olan orman mühendislerinin çok büyük bir bölümü ormancılıkta işlendirilemezken, şanslı olan çok azı orman teşkilatlarında görev almaktadır.

Dışarıda kalan ve ormanlarımızda iş imkânı bulamayan yeni mezun olan orman mühendisi meslektaşlarımız zaten mecburen ormana yabancılaşmaktadır. Uzun yıllar meslekten uzak kaldıktan sonra bir şekilde ormanda çalışmaya başlasalar da mesleğe uyum sağlamaları oldukça güç olmaktadır. Son yıllarda mezun olup göreve atanarak, mesleğimizin bel kemiği olan orman işletme şefliği görevini yapmakta olan (Hatta bazıları işletme müdür yardımcılığı ve işletme müdürlüğü görevlerini de yürütmektedir) orman mühendisi meslektaşlarımızın büyük bölümü

(Küçük bölümünü tenzih ediyorum ki onlar kendilerini bilir) maalesef ormana yabancılaşmıştır. Bu yabancılaşma süreci devam ederse önce mesleğimizin içi boşaltılarak meslek işlevsiz hale getirilecektir. Sonrasında ise ormanlarımız bilime, tekniğe aykırı vahşi işletme tarzı ile işletilerek muhtemelen tahrip edilecektir.

Mesleğine gönül vermiş, ömrünü bu meslekte hizmet ederek harcamış tecrübeli meslektaşlarımızın karşılaştıkları, genç orman mühendislerimizin birçoğunun durumunu özetleyen üzücü birkaç örnek sunmak istiyorum.

Bölge müdürlüğünden denetim için gelen meslektaşımız, ilgili işletme şefi ile bir sahadaki çalışmayı kontrol için araziye gitmek istiyor. Şefle birlikte yola çıkıyorlar. İşletme şefi 3 yıldır orada çalışmasına rağmen sahayı bulamıyorlar. Şef telefonla arayıp sahayı orman muhafaza memuruna soruyor. Muhafaza memuru başka bir araba ile onları yönlendirmek için geliyor. Düşünün işletme şefi çalışma yapılan sahaya hiç gitmediği gibi GPS ve akıllı telefon kullanarak bile sahayı bulmaktan aciz durumdadır.

Başka bir yerde bakım damgasını denetleyen meslektaşımız, “şu ağacın da alınması gerekiyordu” deyince, işletme şefi, “evet efendim onu almamışlar haklısınız” diye cevap veriyor. Bu cevap karşısında şaşırان denetici meslektaşımız, “şuradaki ağacı ise fazladan almışlar, ağacın kalması gerekirdi.” deyince, işletme şefi de “haklısınız efendim onu fazladan damgalamış memur, uyarırım bir daha böyle yapmazlar” diye cevap veriyor. Benzer şekilde başka bir yerde denetim yapan bir meslektaşımız

tohumlama kesimini yerinde denetlerken muhafaza memuru yanına sokuluyor. “Efendim damga nasıl olmuş” diye soruyor. Damgayı kimin yaptığını sorunca, memur göğsünü kabartarak “ben yaptım efendim, şefim bana ağaçlar arasında 8-9 metre mesafe kalacak şekilde damga yaparsın dedi ve ben de bu şekilde yaptım” diyor. Damgaları hep siz mi yapıyorsunuz diye sorunca; “elbette biz yapıyoruz, şefimizin damga yapmaya zamanı olmaz ki” diye yanıtlıyor.

Karaçamda kaliteye yönelik budama yapılan bir saha kontrol edildiğinde aktüel olarak 1,30 çapı 40 cm. olan fertlerin yerden 2-3 metre budandığı görüldükten sonra işletme şefi uyarılıyor. Bu çalışmanın yanlış olduğu, çalışmanın durdurulması talimatlanıyor. Bundan sonra yalnızca 1. ve 2. Bonitetli, aktüel olarak b çağındaki sahalarda yalnızca seçilen istikbal fertleri yerden 5-6 metre budanacaktır. Budanacak istikbal ağaçlarının boyu 10 metreden fazla olacak, 1.30 çapı ise 10-15 cm. arasında olacak diye işletme şefine sıkı bir şekilde talimat veriliyor. Belli bir süre sonra tekrar denetlemeye gidildiğinde karşılaşılan manzara yine komedi niteliğinde vahimdir. Seçilen sahada hakim fertlerin 1,30 çapı 25-30 cm. civarındadır. Verilen talimata aynen uyan mühendisimiz, istikbal fertleri olarak alt tabakadaki 10-15 cm. çaplarındaki ilk bakımda çıkarılması gereken mağlup fertleri seçmiş ve onları budatmıştır.

Ekim ayında arazide dolaşırken uzaktan çalışan insanları görüyoruz. Yanlarına yaklaştığımızda bu çalışanların TYP (Toplum yararına çalışma projesi) kapsamında çalışan kişiler olduğunu öğrendik. Yaptıkları iş ise

ot ve sürgün boyunu çoktan geçmiş olan gençlik sahasında gençliklerin dibindeki ot ve sürgünleri kesmekti. Hatta gençliklere çapa yapmaya çalışanlar bile vardı. Yapılan çalışma zaman bakımından yanlış olduğu gibi teknik açıdan da çok gereksizdi. Çünkü Nisan-Mayıs aylarında boğma tehlikesine karşı yapılması gereken bu çalışma, Ekim ayında ve boğma tehlikesi olmayan bir gençlik sahasında yapılmaktaydı. Ayrıca doğal gençliklere çapa yapılmaz. İşletme şefine neden böyle yapıyorsunuz diye sorduğumda ise TYP işçileri boş kalmasın diye böyle yaptıklarını söyledi. Elbette ki bu mazeret geçerli olamazdı. Çünkü ilgili şefliğin kızılçam gençlik sahalarında seyreltmesi yapılacak yüzlerce hektar alanı vardı. Ayrıca tamiri gereken onlarca km. dikenli tel çit yerlerdeydi. Oysaki gençliklerde seyreltme ve dikenli tel çit tamiri çalışması yapmak için tam da uygun zamandı.

Suni gençleştirme çalışmasının denetlenmesi için işletme şefi ile birlikte araziye çıkan bir meslektaşımız, dozer diri örtü temizliği yaparken sahaya vardığında gördüğü manzarada, dozerin örtü temizleme tarağını takmamış ve kendi bıçağı ile diri örtüyü biçerek verimli üst toprakla beraber şeritlere yığdığını görmüştür. İşletme şefine “neden tarakla diri örtü temizliği yaptırmıyorsun ve verimli üst toprağı yok ediyorsun?” dediğinde işletme şefi, müteahhittin bu işi uzun yıllardır yaptığını ve müteahhittin doğru çalışmanın bu şekilde olduğunu söylediğini ifade etmiştir.

Bir gün bir işletme müdürü ve işletme şefi ile birlikte Mayıs ayının ortalarında araziye çıktığımızda işletme şefliğinin

deposunda mola verdik. Depo binasının sağına soluna bakarken, malzeme deposu olarak kullanılan bir yerde büyük çuvallar içinde karaçam kozalakları gördük. Aralık-Ocak aylarında tohumlarının çıkartılması gereken karaçam kozalakları bozulmuş, küflenmişti. İşletme müdürüne sorduğumda bu kozalaklardan haberi olmadığını söyledi. İşletme şefine, "bunlar nedir " dedim. İşletme şefi, "karaçam kozalağı" dedi. "İyi de bu Mayıs ayında bunlar ne oluyor" dedim. Şef, "siz toplayın demiştiniz ben de toplattım" dedi. "Pekala, topladıktan sonra bir şey yapmayacak mıydın?" dediğimde, "bana toplayın dediniz ve ondan sonra daha bir şey demediniz ki " diye cevap verdi.

Eski kuşaklar kaynak ve mevzuata ulaşmak için özel çaba sarf ederdi ve her türlü evrak işlemini uzun uğraşlarla manuel olarak yapardı. Şimdi ise bilgi, kaynak ve mevzuat bir tık uzakta bulunuyor. Bilgisayar ve teknolojik gelişmeler her türlü plan, keşif, proje, cetvel yapılmasını kolaylaştırmıştır. Buna rağmen bir gün bir fıstıkçamı plantasyon sahası için sıklık bakımı keşfi geldi. 3x3 metre aralık mesafe ile dikilmiş olan sahada sıklık bakımı kapsamında mekanik aralama şeklinde seyreltme yapılacaktır. Ancak işletme şefimiz fıstıkçamı sıklık bakımı teknik müdahale açıklamasını aynen şöyle yazmıştır: "Önce hektarda 150-250 adet civarında istikbal fertleri belirlenecektir. İstikbal fertlerine tepeden baskı yapan öncelikle 2. sınıf fertlere ve gerekirse 1. sınıf fertlere müdahale edilecektir. Alt tabakadaki 5. sınıf fertler alınacak, 3. ve 4. sınıf fertler korunacaktır. Alt tabakada kendi içinde grup oluşturan 3. ve 4. sınıf fertler

arasında bakım yapılacaktır." Belli ki işletme şefimiz teknolojiyi kullanmış ama yanlış kullanmıştır. Kayın ağaç türünden aynen kopyalamıştır.

Elbette ki işletme şeflerimizi günah keçisi yapmak niyetinde değiliz. Amacımız onları layık oldukları konuma ve etkinliğe ulaştırmaktır. Başta en yüksek kademedен başlayarak her kademedeki yöneticiler "ne yapalım elimizdeki malzeme bu" deyip bu sorunların içinden sıyrılıp çıkamazlar. Düünden bugüne bu teşkilatı yönetenlerin en az işletme şefleri kadar bu duyarsız, umarsız meslek ortamının yaratılmasında payları vardır. Yetkili pozisyonda olanlar, ormancılığımız açısından gelmekte olan felaketi görmezlikten gelip kafalarını kuma gömmüşlerdir. Bu genç meslektaşlarımızın iyi yetiştirilememesinde fakültelerimizin ne kadar kusuru varsa, orman teşkilatlarımız ve yönetici pozisyonunda olanların da en az onlar kadar kusuru vardır. Orman muhafaza memurları sosyal medyalarda övünçle ormanda damga yaparken öz çekim fotoğrafları çekerek paylaşıyorlar. Ancak fotoğraflarda işletme şefini göremiyoruz. Muhafaza memuru "damga yapıyoruz" diye fotoğraflar paylaşıyor ama fotoğraflarda işletme şefi yok. Bu paylaşımları aynı memurun ya da şefin amirleri beğenip hatta "kolay gelsin" diyerek yorum bile yapıyorlar.

Mesleğimizin durumunun, itibarının her geçen gün kötüye gittiğini ormancılık camiasının en tepesindeki yöneticileri, dekanları, hocaları, mühendislerinden orman muhafaza memurlarına kadar herkes biliyor. Aslında sorunların çözümleri de herkes tarafından biliniyor. Ama kimse elini taşın altına sokmuyor ya da sokamıyor.

Herkes yalnızca küçük kişisel hesapları ile meşguldür.

Çözüm mü nedir? Herkesin bildiği çözümlerden birkaç tanesini bu satırlarda tekrar edelim.

- 1-Yeni orman fakültesi açılmaması için mücadele edilsin.
- 2-Orman fakültelerinin öğrenci kontenjanlarını düşürmek için çaba gösterilsin.
- 3-Genel müdürlüklerimiz (OGM, DKMP, ÇEM) belli bölgelerde, belli görevlerde zorunlu hizmetle çalıştırılması için örneğin her yıl üniversite giriş sınavlarında, alanında ilk 5000 e giren 200 orman fakültesi öğrencisine burs versinler.
- 4-Atamalarda liyakat ARTIK gerçekleşsin. Belirli bir sendikadan, belirli bir dünya görüşünden ya da belirli bir cemaatten olan personele değil; bu mesleğe yıllarını adanmış, özveri ile hizmet etmiş ama gerçek anlamda liyakatli olan meslektaşlarımızın idareci ve etkin görevlere getirilmesi sağlansın.
- 5-Meslektaşlarımızın özellikle de işletme şeflerimizin üzerindeki gereksiz iş yükü ortadan kaldırılsın. Burada ormanlarımıza ve ülkemize hiçbir faydası olmadığı halde, yalnızca gereksiz masraf kalemleri haline gelmiş işleri saymak bu makalenin kapsamını aşar. Ancak meslektaşlarımızın büyük bir çoğunluğunun bire bir görüşmelerde dillendirdiği orman teşkilatımızı fuzuli meşgul eden, gereksiz zaman ve para kaybına yol açan, aslında olmasa da olur denilen onlarca iş kalemi vardır. Bu gereksiz

iş kalemlerinin tespit edilerek bertaraf edilmesi halinde orman teşkilatlarımız hem bu masraf kapılarından kurtulacak hem de başta işletme şeflerimiz olmak üzere meslektaşlarımızın ormandaki verimliliğini düşüren füzuli uğraşlardan kurtulmuş olacaklardır.

- 6- Adil, objektif, bilimsel kriterlere göre başarı ölçen standartlar geliştirilerek personel performans sistemi konulsun ve bunun şeffaf, ölçülebilir ve adil uygulanması sağlansın. Performans verileri doğrultusunda çalışanlara ödül ve teşvik ödeneği verilsin.
- 7- Bu benim görüşümdür ve beni bağlar. Aynı zamanda ben de bir orman köylüsüyüm. Biz orman teşkilatları olarak bugüne kadar orman köylülerine kanun kapsamında ayrıcalıklar

tanyarak destek vermeye çalıştık. Örneğin başta orman kanununun 40. maddesi başta olmak üzere 31., 32., 33. vs. maddelerinin uygulamaları ile destek verdik ve ayrıcalık tanıdık. Ama aslında bu destekleri verip, ayrıcalıkları tanıyarak orman köylülerine kötülük ettik. Onların sosyal güvence haklarını ortadan kaldırdık. Önlerini tıkadık. Kendilerine düzenli bir iş hayatı kurmalarına mani olduk. Onları adeta 5-10 ağacın dibinde beklemeye mahkûm ettik. Bugün sosyal ve ekonomik açılardan araştırma yapılsın, orman köylerinin neden ülkemizin en fakir ve en geri kalmış köyleri olduğu ortaya çıkacaktır. Kısacası öncelikle 40. Maddeyi kaldıralım. Orman işlerini orman mühendisi çalıştıran kurumsal

özel ormancılık firmalarına yaptıralım. Böylelikle orman işletmelerimizin ve de orman köylülerimizin ayağındaki prangayı da ortadan kaldırmış olacağız. İlla orman köylüsüne destek vereceksek, onların hayatlarına daha uzun vadeli dokunan ve geleceklerini aydınlatan başka türden destekler verelim.

- 8- Koruma, yangın ve kadaströ işlerini orman işletmelerimizin sırtından alıp bu işlerde zaten uzmanlaşmış olan itfaiye, kadaströ, polis ve jandarma teşkilatlarına aktaralım.

Biz orman mühendisiyiz, ormanla meşgul olalım. Ormanın sağlığı, bakımı, gençleştirilmesi, iyileştirilmesi ve çoğaltılması için çalışalım.

Spil Dağı

Fotoğraf: Uğur ULAŞOĞLU

Manisa Spil Dağında Bir Gün

Prof.Dr. Sadık ERİK

Hacettepe Üniversitesi emekli
öğretim üyesi

Kurban Bayramının üçüncü günü, 23 Temmuz 2018, Spil Dağı Milli Parkı At Alanı rekreasyon yerine gidiyoruz. Kurbanlar kesildi, etler de bol ya, mangal keyfi yapmadan olur mu? Manisa'nın meşhur sıcaklığında serinlemek için gidilecek en uygun yer de zaten serin yayla havasıyla Spil Dağı. Malzemeleri yükledikten sonra düşünüyoruz yola.

Karaköy semti, İzmir Caddesi ve Kırmızı Köprü sapağından yukarı, Kuru Dere boyunca yükseliyoruz. Yeri gelmişken bu dere yatağıyla ilgili biraz bilgi vermek isterim. Kırmızı köprüden en tepedeki **Ağlayan Kaya'ya** (Niobe) kadar uzanan bu dere mükemmel bir ekosistem. Adına Kuru Dere demişler ama, bahar aylarında dağdan inen sularla, kuş cıvıltıları, antik duvarları, anıtsal nitelikteki çok sayıda çınar ve dut ağaçlarıyla görülmeye değer. Tam bir kentsel sit alanı. Ayrıca yine Osmanlı döneminden kalma kemer köprüleri, yanı başındaki **İvaz Paşa Camisi**, şimdi olmayan **Kabak Tekkesi**, yine yıkılarak günümüze kadar gelemeyen su değirmeni gibi önemli yapılara sahip olan bu ekosistem kent için çok ayrı bir değer taşımaktadır.

Yukarıya çıktıkça solda **Yedi Kızlar Türbesi** ayrı bir değer katmaktadır bu yapıya. Hemen berisinde ise yine bir tarihi mekan, **Revak Sultan Türbesi**. Biraz yukarıda ise, **Niobe (Ağlayan Kaya)** bütün ihtişamıyla sizi karşılar. Ondört çocuğu da Apollon tarafından öldürülen Niobe, göz yaşlarını tutamaz bir türlü ve Zeus, bu ızdırabı dindirmek için O'nu taşa çevirir. Bahar aylarında kaya yarığından sızan sular, Niobe'nin gözyaşlarıdır.

Ağlayan Kaya'nın hemen yanına bir amfi tiyatro yapılmak istenmişti 1980 sonrası ANAP'lı belediye başkanı Ertuğrul Dayıoğlu tarafından. Bilinçsizce yapılan hafriyat nedeniyle kaymalar olmuş ve uzun süre öylece kalmıştı tiyatro yapımı. Son yıllarda amfi tiyatro yeniden düzenlendi ve şimdi bazı etkinlikler yapılabiliyor.

Sağ tarafında ise, **Kır Kahvesi** yer alıyor. Tarzan filminin çevrildiği mekan. Hemen karşısında dağdan gelen buz gibi soğuk su, yayla suyu deniyor ve halk buradan su almaya geliyor. Manisalılar için büyük bir nimet. Kent içindeki bir çok noktada yer alan çeşmelerden yayla suyu sağlanabiliyor. Çoğu yabancı tekellerin elinde olan pet şişe ve damacana suyunu içmek te neyin nesi? Bu nimet niteliğindeki suyu Manisa, yamacına yaslandığı Spil Dağına borçlu elbette. Kafenin tam karşısında bir su kemeri, Osmanlı'dan mı yoksa Bizans döneminden

mi kaldığını araştırmadım. Kafeye gelenler su kemeri üstünden karşıya geçip yürüyüş yapabiliyor. İl Turizm Müdürlüğü tarafından herhangi bir bilgilendirme yok. Su şırıltıları, çevresinde zakkumlarla güzel bir mekan.

Sola yukarı kıvrılarak yola devam ediyoruz. Sağ kolda büyük bir Türk bayrağı sallanıyor, burası **Topkale** olarak biliniyor. 13. Yüzyıl'dan kalma şeklinde bilgiler varsa da asıl tarihi helenistik döneme kadar uzanıyor, **Tantalos'un Kalesi**. **Magnesia** kentinin Akropolü olarak düzenlenmiş. Sonra sırasıyla Bizans, Saruhan Beyliği ve Osmanlı dönemlerinde tadilatlar geçirmiş. Şu anda bir harabe halinde, onarılıp turizme kazandırılması lazım. Kent için önemli bir turizm rotası olabilir.

Kale kalıntılarının biraz ilerisinde de kentin diğer bir simgesi olan Manisa Tarzan'ı, **Ahmet Bedevi'nin** (1899-1963) derme çatma kulübesi varmış, hala duruyor mu bilmem, yaz kış sadece siyah bir şortla dolaştığı için kendine Tarzan denilmiş. Bağdat doğumlu olan Tarzan, çevreci olduğu kadar bir vatansever aynı zamanda. Kurtuluş savaşına katılmış, istiklal madalyası sahibi. Kentin bazı noktalarında heykeli var. Adına film bile çekilmiş. Fakat kendisini daha çok tanıtmak, hayat hikayesini çeşitli medyada yeni nesillere aktarmak lazım. Zira onun

yaşantısından alınacak çok dersler olmalı. Örneğin, her gittiği yere bir tohum veya fidan diktiği halk arasında söylenmektedir. Dağın dibindeki çatal mezarlığındaki kabrinde belirli günlerde anma düzenlenmektedir.

Yola devam ediyoruz, Mevlevihane'ye doğru giderken sol yanda yoğun bir şekilde doğudan gelen vatandaşların gecekonduları göze çarpıyor. Düzlüğe gelindiğinde solda Mevlevihane binası var. Önceleri bakımsız vaziyetteyken günümüzde güzel bir Mevlevi müzesi haline dönüşmüş, o dönemi yansıtan, görülmeye değer. Saruhan Bey'in torunu İshak Paşa tarafından yaptırılmış. Aşağısında ise yine İshak Paşa tarafından yaptırılan Ulu Tepe mevkiindeki **Ulu Cami** yer alıyor. 1366 yılında yapılan cami, şu an tadilatla. Mevlevihane'nin ilerisinde ise Trap-Skeet atış poligonu bulunmakta.

İlerde sağ yönde Spil Dağı Milli Parkı tabelasından içeri giriyoruz. Çevrede yoğun olarak kızıl çam ve açıklıklarında tipik Akdeniz bitki örtüsü maki elemanları yer alıyor. Laden, kuşkonmaz, zakkum, katırtırnağı, tavşanmemesi vb. Kıvrıla kıvrıla tırmanıyoruz, 1000 m civarında bir seyir terası var. Burada

hem biraz soluklanıp biraz da kenti kuşbakışı seyretmek çok güzel. Aşağıda Manisa kent merkezi ve devamında uçsuz bucaksız Manisa ovası uzanıyor. Sanayi şehrine dönüşen kentte, doğudan gelen göçün yol açtığı nüfus artışıyla birlikte (son yıllardaki sığınmacılar da cabası) ovada yapılaşma hızla devam ediyor bu arada. İlerledikçe Turgutalp köyü ve sonrasında **Sultan Yaylası** göze çarpıyor. Yolda arasıra dağın tipik özeliği olan yılki atlarını görüyoruz. Bir dolin gölü olan Sülüklü gölü geçerken dağın tipik, endemik bitkisi olan Manisa Lalesi (*Tulipa orphanidea*) koruma alanı göze çarpıyor, çitlerle çevrilmiş halde. Sonunda Milli Park giriş kapısındayız, ücreti ödedikten sonra rekreasyon alanı olarak düzenlenen

At Alanı düzlüğüne geliyoruz. Burada rakım 1200 m, bu nedenle aşağılardaki kızılçamların yerini artık karaçam almış. Burası çok geniş, düzlük bir alan. Çocuk oyun alanları, cami, tuvaletler yürüyüş yolları ile güzel bir piknik alanı aynı zamanda.

Kent merkezinden yarım saatlik bir yolculuk sonunda piknik alanına gelmiş olduk. Yolculuk sırasında, yol boyunca aralıklı olarak jandarmaların nöbet tuttuğunu fark ettik. Bir anlam veremedik önce, fakat piknik alanına gelince yeni Tarım ve Orman Bakanı olan Bekir Pakdemirli'nin alana geleceğini öğrendik. Devletin yüksek makamlarından birisi geleceği zaman, taşra teşkilatlarında bir telaş bir telaş sormayın gitsin. Manisa il protokolü yoğun bir şekilde karşılama çabasında. Çok önceden giriş kapısında yerlerini almışlar. Karşılama öyle abartılmış ki, arabamızı park etmekte zorlandık, "çabuk geçin, burada park etmeyin" uyarıları geliyor. Tedirgin olmamak elde değil. Şans, dağın başında bile bu duruma düşeceğimizi hiç düşünmezdim. Saat onbir civarında alana giriş yaptık, fakat bakan saat bir civarında teşrif etti. Sanmıştık ki bakan kara yoluyla geleceği için yollarda güvenlik önlemi

Manisa Lalesi

alınmış, meğerse bakan helikopterle geliyormuş. İtfaiye helikopterinin işte toz kaldırmaması için alanı suladı fakat biraz sonra helikopter giriş kapısının yanındaki parke taşı döşenmiş alana indi. Piknikçiler ise ellerinde cep telefonlarıyla boşuna beklediler helikopterinin inişini, ben dahil.

Bakan çevresindeki 30, 40 kişi ile beraber bazı incelemelerde bulundu. Yeni yapılan cami ve Milli Park idare binasının açılışını yaptığı söylendi. Çevresindeki kalabalık protokol ve koruma duvarını aşıp halkla bütünleşemedi, çevreyi gözlemleyemedi, tekrar helikopterine binerek uzaklaştı. Çok sayıda protokol üyeleri, müdürler daire başkanları, makam arabaları, vs., vs. Harcanan onca zaman ve akaryakıt. Çok abartılı bir karşılama oldu bence. Ben bakan olsam, halkın arasına girer sohbet eder, milli parkın durumunu analiz eder, sorunlarını, eksiklerini dinlerdim. Örneğin alanda çok sayıda anıtsal nitelikteki karaçamlarla ilgilenir, gerekli talimatları verirdim. İktisat kökenli oluşu nedeniyle çevre ve orman ilgisini çekmemiş olmalı.

Piknik alanının bazı bölgelerinde mangal için ocaklar yapılmış ama diğer bölgelerde yapılmamış. Piknikçiler kendi Mangallarında veya yer ateşinde etlerini pişiriyor. Bir tarafta yeni yakılan mangaldan tüten duman, diğer tarafta kızaran et kokularına karışıyor. Salıncakta sallananlar, top oynayanlar tam bir piknik günü.

Hazırlıksız gelenler için çadır içinde köfte ve diğer ızgara çeşitleri yapan bir işletme de var. Akşama doğru bir anons duyuluyor görevlilerden “*yerde ateş yakmayın*” diye geçmiş ola, çoğu kişi yer ocağını yakmıştı bile.

Sofra hazırlanıncaya kadar, durur

mayum, hemen etrafı incelemeye koyuluyorum. İlde iki katlı, yarım kalmış bir otel inşaatı. Bir an için sevinmişim, milli park sınırları içinde böyle yapılaşma olmaz, herhalde durdurmuşlardır diye düşümdümse de, idare binasındaki görevli, yükleniciden kaynaklanan bir sorun nedeniyle inşaatın durduğunu, yeniden ihale açılacağını söyleyince hayal kırıklığı yaşadım. Yeşil doğanın içine beton olur mu? Biz zaten şehirdeki betondan kaçıp gelmişiz buralara. Aslında boşuna umutlanmışım, Kızılcahamam Soğuksu Milli Parkı'nda da 2 adet otel yapılmamış mıydı. Beton bir kere girdi mi devamı bir şekilde geliyor nasılsa. İnşaatın tam karşısında da güzel düzenlenmiş tek katlı, şirin bir Milli Park idare binası. İçindeki sergi salonunda Milli Park fotoğraf sergisini geziyorum, çok güzel fotoğraflar var, dağın özelliklerini yansıtan, ekranda videosu da var, alanın sırasıyla flora ve faunasıyla ilgili bilgiler sunan.

Zaman geçiyor, akşama doğru, mangallar sönmek üzere, şimdi çay faslı. Bu defa semaverlerden tüten odun dumanı, yanan tüpler. Çay keyfi de yapıldı ya, pikniğin önemli bir bölümü tamamlanmış oldu. Sıra geldi uzanıp keyif yapmaya, çevreyi dolaşmaya. O kadar yeyip içip tuvalete gitmek te bir ihtiyaç. Çevrede uzakta tuvaletler var ama ben yakın olan cami tuvaletini

tercih ediyorum. Tuvaletin yanında ayrıca bir de şadırvan var abdest almak için. Tuvalette 4 adet hücre var, birisine asri tuvalet taşı konmuş. Her yaştan insan bu tuvaletleri kullanıyor, her piknik alanında olduğu üzere içerisinin ne halde olduğunu ne siz sorun ne de ben söyleyeyim. Özellikle asri tuvaletin hücresinde her taraf batmış durumda. Küçük abdestiniz gelmiş ama siz içerdekilerin çıkmasını beklemek zorundasınız. Pisuar hak getire. Özellikle dikkat ediyorum tüm camilerde, yeni yapılan modern tuvaleti olan camilerde bile hiç pisuar konmuyor. Neymiş efendim, ayakta bevl edilirse (işeme) abdest bozulmuş. Yahu herkes abdest alıp camiye gitmiyor ki, ayrıca ayakta işeme durumunda paçalara sıçrayan

Milli Park cami

Otel inşaatı

sidikle camiye gidilince daha mı makbul oluyor? Asıl o zaman abdest ve namaz tehlikeye girmiyor mu? Bu konuyu müftülüklerin ve diyanetin yeniden akıl ve mantık süzgecinden geçirmesi lazım. O da ne? Üstelik musluklardan su da akıyor mu? Gel de çık işin içinden. Mecburen el yıkamak için şadırvan musluğuna yöneliyor insanlar.

Şadırvan da bir kalabalık ki, piknikçilerin bulaşıkları da buradaki musluklarda yıkanıyor maalesef. Kirli kapları eve götürüp evde yıkama düşüncesi yok çoğu kişide. Abdest mi alınacak, bulaşık mı yıkanacak, eller mi yıkanacak? Tam bir karambol. Yoğunluk fazla olduğu için şadırvanın beton zemini çamur yatağı sanki. Dayanamıyorum, rastladığım bir iki görevliye durumu anlatıyorum (benden başka da kimse bu durumdan rahatsız olmamış herhalde) "şimdi suyu açtık" yanıtını alıyorum. Temizlik için de verdikleri yanıt;

"başa çıkamıyoruz" şeklinde. Milli park yetkililerinin bu konu üzerinde iyice durmaları gerekiyor. Ne yazık ki halkımızın piknik kültürü yıllardan beri bu şekilde, acaba nasıl düzelir? Elbette eğitim, çevre bilincinin, temizliğin öneminin anlatılması, evde ve okulda, yetmez camilerde de.

Alandaki karaçamlar oldukça ilginç. Tabelalarda Karaçam adı yazılı. Fakat ibreleri tipik karaçamlarınkinden biraz farklı. İbreler daha uzun ve toplu, karaçamın farklı bir ırkı olsa gerek. Çamlardan biri dallarını şemsiye gibi dört taraftan yerlere doğru uzatmış. İçinde de bir piknikçi çadırını bile kurmuş. Tipik bir tabiat anıtı. Bereket çamın içinde sadece çadır var, ateş de yakabilirdi. Zira oradaki görevlilerin pek de umurunda değil. Daha önceki bir yazımda da belirtmiştim. Bu şekilde yoğun kullanımın olduğu günlerde en azından mutlaka yetkili ve bilinçli bir park bekçisi

olmalı (yabancı belgesellerde izlediğimiz gibi). Alanın taşıma kapasitesini, kurallarını denetleyen, duruma göre halkın ilk yardımına koşabilen, yol gösteren, kısaca alana sahip çıkan. Milli park bünyelerinde mutlaka eğitilmiş, çevre bilinci olan, temel düzeyde flora ve fauna bilgisine sahip park bekçisi kadroları yaratılmalı.

Güneş batmak üzere artık Manisa kent merkezinin üzerinden. Yılkı atları çıkıyor tam yolumuzun üzerine. Uyarı var atlara fazla yaklaşmayın şeklinde ama bazıları atları beslemekten geri kalmıyor çekinerek te olsa. Uzaktan seyrediyoruz atları. Taa Osmanlı'dan beri özgürce bu dağlarda koşan atlar. Hava karardı, kent ışıklarının tepeden görünüşü harika. Karanlığa rağmen kentin gece manzarası için gelenler var, yol kenarına kurulmuşlar, nevalelleri de yanlarında.

Ve bir Spil Dağı günü sona eriyor.

Yılkı atları

Güröl – Güröl Kentsel Kültür!...

İyigün PULAT

Zorunlu ya da gönüllü bulunulan ortak ortamdaki iletişim-etkileşim devinimi. Bilinçle, istençle, emekle birlikte sürdürülür. Üretim etkinliğinin oluşturduğu, düşünce; ölçüt, değer, yapıt, ürün ve alışkanlıkların tümünü kapsayan olgudur.

Kafkas, Balkan, Ortadoğu, Anadolu ya da Anadolu'nun Doğu-Batı, Kuzey-Güney, Trakya'sı ve Orta Anadolu'sunun kültürleri; Hamsi Horonu, Teke Zortlatması, Barı Halayı, Zeybeği, Kolbastısı, Köroğlu, Kızıroğlu, Pir Sultan, Karacaoğlu, Yunus Emre, Mevlana, Nazım Hikmet, Yaşar Kemal, İstanbul'un Koruları, Ankara'nın Bağları, Kayseri'nin Gesi, Konya'nın Meram, Muğla'nın Karabağları, Kuzeyin – Güneyin yaylaları, Doğunun – Batının dağları, ırmakları, ovaları, Edirne'den Ardahan'a, Sinop'tan Hatay'a, Artvin'den Muğla'ya, biz doğayla içiçeydik, başbaşıydık ....

Şarkılarımız, türkülerimiz, masallarımız, öykülerimiz, oyunlarımız, kurgularımız vardı. Biz, eskilerde bu kadar sıkılmaz, bunalmaz, efskarlanmazdık. Şimdi; şehirli olduk, betonları doldurduk, yolları uzattık, zamanları azalttık... Konya'nın Meram Bağları, Muğla'nın Karabağları, Mersin'in Namrun'u, Adana'nın Pozantı'sı, Bursa'nın Uludağ'ı, Manisa'nın Spil Dağı, Kastamonu'nun Kadı Dağı, İzmir'in Balçova'sı, Narlıdere'si, İstanbul'un Boğazı, Hisarları, Kavakları, Aşıyan'ı, Emirgan'ı, Bentleri, Burgazları. Ankara'nın; Dikmen, Çankaya, Keçiören bağları,

Kayaş bostanları vardı ...

O zamanlar; evlerimiz kerpiçten, ahşaptandı. Odamızın ocağında odun yakıyor, aş pişiriyor, mangalda közle, ortada sobayla ısınıyor, mumla, çarayla aydınlanıyorduk. Tarlamızı sürer, çapalar, otunu yolar, suyunu kürelerdik. Şarkılarımız, türkülerimiz, yaslarımız, ağıtlarımız vardı. Masallarımız, öykülerimiz olur, halay, horon, zeybek, bar oynardır. Koyunumuzu, sığırımızı güder, sütünü sağardık. Unumuz, ekmeğimiz, gözlememiz, bazlamamız, yufkamız, böreğimiz olurdu. Yağımız, peynirimiz, sütümüz, yoğurdumuz vardı. Azıcık aşımız, ağırsız başımızdı.

Kirazımız, vişnemiz, eriğimiz, incirimiz, kavun, karpuz, üzümümüz, vişnemiz, böğürtlenimiz olurdu. Gün olur; bir su başında oturur, bir ağaç gölgesinde durur, bunlarla doyururduk, yaylalarda serinler, geçinir avunurduk. Geniş olan bol zamanlıydık.

Sonra bir şeyler oldu; bir yerlerde biriktik, yığıldık. Gide-gele yorulduk. Daraldık, sıkıştık. Köreldik. Bencil, hoyrat, güvensiz, savurgan, saldırgan olduk. Ulaşamıyoruz, buluşamıyoruz. Kavuşup konuşamıyoruz... Birileri; ipimizi tutmuş, gözetliyor, güdülüyor. Tepemize basanlar, yolumuzu kesenler var. Betonları kondurmuş, yolu beli doldurmuş. Dar alana yığıştık, kıt zamana tıkiştık. Şimdi; Avrupa yollarının çimlerinde, suların, boğazların kenarında kurbanlar kesiyoruz. Yollarını bulursak piknik alanlarında pijama-terlik, mangal-minder serilip yatıyoruz. Sen sağ ben selamet.

Yolu Doğa Buldurur

İyigün PULAT

Orman Yüksek Mühendisi

Ankara

Tam ki doğa seni Dilediğin,
umduğun Özlemlere, yerlere
Ulaştırsın.

Doğa, sana su değirmeni Kuru
tepeye,
Yel değirmeni çukur-sulu dereye
kurulmaz desin.

Bir de;
Anamur'da fındık,
Ordu'da
Muz bulunmaz.

Her can;
Kendi doğal ortamında Doğan,
yaşar, gelişir Ömrünü sürer

Doğaya,
Can gözünle bak. İçten
kulak ver.
O, sana yollar çizer.

Fotoğraf: Bülent BOZ

Ormancılık Örgütünün Makûs Talihi

Doç. Dr. Seçil YURDAKUL
EROL

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Orman Fakültesi
Ormancılık Politikası ve
Yönetimi Anabilim Dalı

1. Giriş

Ormancılığın kendine özgü özellikleri sonucu örgütlenmesinin de özel bazı ilkeler çerçevesinde yapılması gereklidir. Bu ilkeler, yerinden yönetimin, buna paralel olarak yetki devrinin gerekliliği, örgütün baskılardan uzak tutulması, teknik bilgi ve beceri ile birlik gereği olarak sıralanmaktadır (Özdönmez ve ark., 1998). Yerinden yönetim ilkesi, özellikle ormancılıkta karar alma ve uygulama süreçlerinin yerel düzeyde ekolojik ve sosyo-ekonomik olarak çevre koşullarıyla uyumlu olması gerekliliğinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz gerçek anlamda bir yerinden yönetim anlayışının söz konusu olabilmesi için yetki devrinin gerçekleşmesi zorunludur. Özellikle ulusal ormancılık politikası amaçlarının gerçekleştirilmesinde temel uygulayıcı birimler taşra kuruluşlarıdır ve ulusal düzeydeki kararların etkin şekilde uygulamaya yansımaları ihtiyacı yetki devrinin gerekliliğini beraberinde getirmektedir.

Bilindiği üzere başta siyasi kaynaklı

olmak üzere ormancılık teşkilatının ve yönettiği orman kaynaklarının üzerinde ciddi düzeyde baskılar söz konusudur. Özellikle son dönemde yaşanan ve ormancılık kamuoyunun gündeminde yer alan yerleşime yönelik olarak orman alanlarının daraltılmasının önünün açılması, orman köylerine tanınan hakların kısıtlanması, teknik personel atamalarında sözlü uygulamalarının yasalaştırılması yönündeki çeşitli girişimler bu baskının güncel örneklerindendir. Bu tip baskılar altında orman kaynaklarının sürdürülebilir şekilde yönetilmesi ve başarılı bir ormancılık örgütünden söz edilmesi olası değildir. Söz konusu örgütün başarılı olabilmesi için teknik bilgi ve beceri gereği de açıktır. Özellikle ormancılık örgütü içinde her düzeyde yöneticinin ormancılık disiplinine ilişkin konularda bilgi sahibi olması, kaynağın kendine özgü özellikleri ve ilkeleri bağlamında yönetilmesi açısından kritik önem taşımaktadır.

Ayrıca, ormancılık ülkemizde hem alansal olarak hem de kapsam olarak çok geniş bir yapılanmaya sahiptir. Ülkenin tamamına yayılmış ormancılık taşra birimleri, biyolojik-ekolojik, teknik, sosyo-ekonomik olarak çok farklı işlerle uğraşmakta ve bu işler arasında bir uyum sağlama yönünde çaba harcamaktadır. Çok boyutlu ve karmaşık iş ve işlemlerle uğraşan ormancılık teşkilatı için eşgüdüm

kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bunu sağlamanın en temel araçlarından biri ormancılığa odaklanmış bir merkez ve taşra örgütlenmesidir.

2. Ormancılık Örgütünün Tarihi Süreçteki Değişimi

Ülkemizde ilk ormancılık örgütü olarak 1839 yılında Ticaret Bakanlığı bünyesinde kurulan “Orman Müdürlüğü”, teknik açıdan ormancılık etkinliklerinin yürütülmesinden çok vergi toplama hizmeti görmüştür. Daha sonra 1869 yılında Maliye Bakanlığı bünyesinde Orman Genel Müdürlüğü kurulmuştur. Ormancılık etkinlikleri, 1969 yılına kadar kimi zaman bakanlık adında “orman” ifadesi bulunan kimi zaman bu ifadenin bile yer almadığı bakanlıklar bünyesinde yürütülmüştür. Yine özellikle 2000’li yıllarda ormancılık örgütünün diğer bakanlıklarla birleştirilmesi eğilimi ağırlık kazanmıştır. Ormancılıkla ilgili örgütsel birimlerin bağlı olduğu bakanlıklar Tablo 1’de görülmektedir.

Tablo 1’de de görüldüğü üzere 180 yıllık tarihe sahip ormancılık örgütlenmesinde 21 kez ormancılık birimlerinin bağlı bulunduğu bakanlık değişmiştir. Bu da yaklaşık her 8,5 yılda bir bakanlık değişikliği yapıldığı anlamına gelmektedir. Bu süreçte ormancılık etkinliklerinin bağlı

Tablo 1: Ormancılık Birimlerinin Bağlı Olduğu Bakanlıklar

Faaliyet Dönemi	Ormancılık Birimlerinin Bağlı olduğu Bakanlık
1839-1840	Ticaret Bakanlığı
1869-1872	Maliye Bakanlığı
1872-1873	Orman ve Maden Bakanlığı
1873-1877	Maliye Bakanlığı
1878-1879	Orman ve Maden Bakanlığı
1879-1886	Ticaret ve Tarım Bakanlığı
1887-1892	Maliye Bakanlığı
1892-1908	Orman, Maden ve Tarım Bakanlığı
1909-1920	Ticaret ve Tarım Bakanlığı
1920-1923	İktisat Bakanlığı
1923-1924	İktisat Bakanlığı
1925-1928	Tarım Bakanlığı
1928-1931	İktisat Bakanlığı
1931-1969	Tarım Bakanlığı
1969-1981	Orman Bakanlığı
1981-1991	Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı
1991-2003	Orman Bakanlığı
2003-2011	Çevre ve Orman Bakanlığı
2011-2011	Çevre, Orman ve Şehircilik Bakanlığı
2011-2018	Orman ve Su İşleri Bakanlığı
2018-	Tarım ve Orman Bakanlığı

Kaynak: Ekizoğlu ve Erdönmez, 2011'den uyarlanmıştır.

olduğu 21 bakanlıktan 10'unun isminde "orman" ifadesi yer alırken yalnızca iki kez bağımsız "Orman Bakanlığı"nın kurulması söz konusu olmuştur. Belirtilen tarihi süreçte 2011 yılında "Çevre ve Orman Bakanlığı"nın kapatılıp "Çevre, Orman ve Şehircilik Bakanlığı"nın kurulduğu, bu bakanlığın da 1 aydan kısa süre içinde kapatılıp "Orman ve Su İşleri Bakanlığı"nın kurulması gibi çarpıcı gelişmeler de yaşanmıştır.

Burada asıl sorgulanması gereken söz konusu değişimlerin hangi bilimsel gerekçelerle ya da uygulamadaki hangi sorunu çözmek amacıyla yapıldığıdır. Belirtilen değişimler sonucu hangi

yararlar veya zararlar belirlenmiş ve bu doğrultuda örgüt yapılanmaları değiştirilmiştir. Ormancılıkta yönetim, insan kaynakları yönetimi ve örgütlemeye ilgili sorunlar büyük ölçüde devam ettiğine göre, bu değişimlerin somut ve genel kabul görmüş bilimsel bir dayanağının olmadığı ve mevcut sorunların çözümüne odaklanılarak tasarlanmadığı sonucu ortaya çıkmaktadır.

Bu süreçte, bakanlık düzeyindeki değişimlerin ormancılık etkinliklerinin sürdürülmesi üzerindeki etkisini en az düzeye indirebilmek için alınan önlemlerden biri 1937 yılında 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü

Teşkilat Kanununun çıkarılmasıdır. Bu kanun ile OGM'nin merkez ve taşra kuruluşlarına sahip bir örgüt durumuna gelmesi sağlanmış ve ilk devlet orman işletmeleri kurulmaya başlanmıştır. Bu şekilde OGM tüzel kişiliğe sahip ve kendi bütçesi olan bir yapıya kavuşturulmuş ve bağlı kuruluş olarak sıralanan örgütsel dalgalanmalardan en az düzeyde etkilenmesi sağlanmaya çalışılmıştır. Bu yaklaşım da zaman içerisinde başta merkez ve taşra kuruluşlarında çift başlılıktan kaynaklanan sorunlar olmak üzere, eşgüdüm, yetki karmaşası gibi çeşitli sorunların gündeme gelmesine neden olmuştur. Ayrıca OGM her ne kadar bağlı kuruluş olarak görevini sürdürse de yönetim süreçleri açısından bakanlık değişimlerinden etkilenmesi kaçınılmazdır.

3. Tarım ve Orman Bakanlığı'nın Örgüt Yapısı

10 Temmuz 2018 tarih ve 30474 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi (Kararname No:1) ile Tarım ve Orman Bakanlığı'nın örgüt yapısı belirlenmiştir. İlgi bakanlığın görevleri;

- Tarımsal üretim ve tarım sektörünün gelişimi için politikalar üretilmesi için araştırmalar yapmak,
- Gıda üretimi ve güvenliği, kırsal kalkınma, toprak, su kaynakları ve biyolojik çeşitliliği korumak ile verimli kullanılmasını sağlamak,
- Çiftçilerin örgütlenmesi, bilinçlendirilmesi, destek sağlanması, tarımsal piyasaların düzenlenmesi, tarım ve

hayvancılığa yönelik politikaların belirlenmesi için çalışmalar yapmak, uygulamasını izlemek ve denetlemek,

- Ormanların korunması, geliştirilmesi, işletilmesi, ıslahı ve bakımı, çölleşme ve erozyonla mücadele, ağaçlandırma ve ormanla ilgili mera ıslahı konularında politikalar oluşturulmasına yönelik çalışmalar yapmak,
- Doğa korumaya yönelik politikalar geliştirilmesi için çalışmalar yapmak, korunan alanlarının belirlenmesi, yönetimi, geliştirilmesi, işletilmesi ve işlettilmesini sağlamak,
- Su kaynakların korunmasına ve sürdürülebilirliğine yönelik politikaların belirlenmesi amacıyla çalışmalar yapmak,
- İlgili uluslararası çalışmaların izlenmesi, katkıda bulunulmasına yönelik ulusal düzeydeki hazırlıkları yapmak olarak sıralanmıştır.

Görevleri sıralanan bakanlığın hizmet birimleri incelendiğinde ana hizmet birimi olarak nitelendirilebilecek genel müdürlükler; “Gıda ve Kontrol”, “Bitkisel Üretim”, “Hayvancılık”, “Balıkçılık ve Su Ürünleri”, “Tarım Reformu”, “Tarımsal Araştırmalar ve Politikalar”, “Çölleşme ve Erozyonla Mücadele”, “Doğa Koruma ve Milli Parklar”, “Su Yönetimi” olarak sıralanabilir. Bunun dışında “Avrupa ve Dış İlişkiler” ile “Personel” Genel Müdürlükleri ve “Rehberlik ve Teftiş”, “Strateji Geliştirme”, “Tütün ve Alkol”, “Şeker”, “Destek Hizmetleri”, “Eğitim ve Yayın”, “Bilgi İşlem” Daire Başkanlıkları hizmet birimleri arasında yer

almaktadır. Yine bu kapsamda Hukuk Müşavirliği, Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği ve Özel Kalem Müdürlüğü bulunmaktadır.

Görüldüğü üzere, bağlı kuruluş niteliği olan özel bütçeli ve tüzel kişiliğe sahip Orman Genel Müdürlüğü değerlendirme dışı tutulduğunda özellikle ana hizmet birimi olarak nitelendirilebilecek birimler arasında ormancılıkla doğrudan ilgisi bulunan yalnızca iki genel müdürlük bulunmaktadır. Bunlar, Çölleşme ve Erozyonla Mücadele Genel Müdürlüğü ile Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğüdür.

Bilindiği üzere Çölleşme ve Erozyonla Mücadele Genel Müdürlüğünün, yalnızca merkezde görev yapan bir birim olması, temel görevinin ülke genelinde politika belirleme ile sınırlı kalması ve uygulamaya yönelik bir biriminin olmaması, meslek kamuoyunda eleştirilmektedir. Köse ve ark. (2018) tarafından Türkiye için ormancılıkta farklı örgüt modellerinin geliştirilmesi kapsamında yürütülen çalışmada ankete katılanlardan, örgüt çalışanlarının %93’ü, uzmanların ise %94’ü Çölleşme ve Erozyonla Mücadele Genel Müdürlüğü’nün taşrada uygulama birimleri olmadan örgütlenmesini ve faaliyet göstermesini ya olumsuz veya kısmen olumsuz olarak değerlendirmiştir. Söz konusu yapılanmanın örgütlenme açısından çok başlı yönetim ile yetki ve sorumluluk çatışması açılarından önemli sorunlar doğuracağı da ilgili çalışmada ortaya konulmuştur.

Güncel düzenlemeler kapsamında, ilgili kararname ile de benzer bir görev tanımının yapıldığı ve bu kapsamda koordinasyon, plan ve proje yapmak, uygulamasını

izlemek, kurumlararası işbirliği kurma, politika hazırlanmasına yönelik çalışmalar yürütme, araştırma-geliştirme faaliyetleri yürütme görevleri tanımlanmıştır. Diğer bir ifadeyle ilgili genel müdürlüğün daha önceki görevlerinde bir değişiklik olmamıştır.

Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğünün de korunan alanları belirleme, koruma, geliştirme, tanıtlama, yönetme, işletme ve işlettilmesini sağlama, yaban hayatı ve avcılıkla ilgili işleri yürütme, uluslararası sözleşmeler ile belirlenen esaslara ilişkin tedbir alma, bitki ve hayvan türlerinin genetik kaynaklarının korunmasını sağlama gibi görevleri bulunmaktadır. İlgili genel müdürlüğün de görev tanımında bir değişiklik olmamıştır. Söz konusu genel müdürlüğün bazı görev ve yetkilerinin 2012 yılında yürürlüğe giren “Korunan Alanlarda Yapılacak Planlara Dair Yönetmelik” ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na devredilmesi de meslek kamuoyunda eleştirilmiştir. Bu konuda irdeleme yapan Kuvan (2012) korunan alanların planlarının hazırlanması ve onaylaması ile ilgili yetkilerin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü’ne verilmesini eleştirmiş, bu düzenlemenin yetki karmaşasına yol açtığı, uzmanlık alanı ve uygulama deneyimi açısından sorunlar ortaya çıkardığını, ormancılık örgütünün yetkilerinin sınırlandırıldığını belirtmiştir. Diğer bir ifadeyle söz konusu genel müdürlüğün ve bakanlığın orman rejimindeki korunan alanlarla ilgisi yetkisi daraltılmıştır.

Mevcut örgüt yapısı ile ilgili genel bir değerlendirme yapıldığında

bağlı kuruluşlar haricinde bakanlık bünyesinde ormancılıkla ilgili yalnızca iki genel müdürlüğün bulunması ve bu genel müdürlüklerin de yetki, sorumluluk ve uygulama açısından mevcut sorunlarına yönelik bir çözüm getirilmediği dikkat çekmektedir. Bu durumda ormancılığın bakanlık düzeyinde çok sınırlı düzeyde temsil edildiğini ve hatta asimile edilmiş gibi görüldüğü belirtilebilir.

Özel bütçeli ve tüzel kişiliğe sahip ve bağlı kuruluş olma statüsünde olan Orman Genel Müdürlüğü'ne ilişkin olarak 09.07.2018 tarih ve 30473 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile "Orman Genel Müdürlüğüne İlişkin Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun" ile teşkilat kanunu değiştirilmiştir. 15.07.2018 tarih ve 30479 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi (KHK No: 4) ile Orman Genel Müdürlüğü, Tarım ve Orman Bakanlığı'nın bağlı kuruluşu kapsamında yer almıştır. İlgili KHK ile OGM'nin merkez örgütlenmesinde önemli bir değişiklik yapılmamıştır. Ancak taşra teşkilatı ile ilgili olarak dikkat çeken bazı düzenlemeler yapılmıştır. Bunlardan biri bölge müdürlüğü ve müdürlüklerin kurulması ve kaldırılmasında yetkili merci Cumhurbaşkanı olmuştur. Ayrıca, "yöneticilerin sorumluluğu", "koordinasyon ve işbirliği konusunda genel müdürlüğün görev, yetki ve sorumluluğu", "mahalli idarelerle koordinasyon sorumluluğu", "genel müdürlüğün

düzenleme görev ve yetkisi", "yetki devri", "atama" ve "kadrolar" ile ilgili 3234 sayılı kanunda yer alan hükümler tamamen çıkarılmıştır. *İlgili maddelerin yasal düzenlemeden çıkarılması çeşitli boşlukların oluşmasına yol açabilecektir.*

Ayrıca "mal ve kıymetlerin hukuki durumu" ile ilgili olarak 3234 sayılı kanunda yer alan 33. madde "Genel Müdürlüğün katma ve döner sermaye bütçeleri ile diğer kanuni ve kazai yollardan temin edilmiş bütün taşınır ve taşınmaz mal varlığı ve kıymetleri ile idarede mevcut orman emvali Devlet malı hükmünde olup haczedilemez ve kamulaştırılmaz. Bu mal ve kıymetler aleyhinde suç işleyenler Devlet malları aleyhine suç işleyenler gibi cezalandırılır. Taşınmaz mallar hiçbir vergi, resim ve harca tabi olmaksızın Genel Müdürlük adına tescil işlemi görür." şeklindedir. Bu maddenin yasal düzenlemeden çıkarılması, OGM'ye ait mal ve kıymetlerin değerlendirilmesi yönünde ileride bazı sorunları gündeme getirebilecek niteliktedir. Yürürlükten kaldırılan diğer iki madde ise "anlaşmazlıkların halli" ve "yargı mercilerinde idarenin temsili" ile ilgili olan 3234 sayılı kanunun 36. ve 37 maddeleridir. İlgili maddelerin yasal düzenlemeden çıkarılması sonucu OGM ile ilgili anlaşmazlıkların *çözümü ve yasal süreçlerle ilgili sorunların oluşması gündeme gelebilecektir.*

Ayrıca daha önce OGM'ye bağlanan Ormancılık Araştırma Enstitüleriyle ilgili herhangi bir madde bulunmaması da dikkat çekmektedir.

Görüldüğü üzere yeni düzenlemelerde Orman Genel Müdürlüğünün bazı örgüt birimleri, yasal süreçleri ve işleyişine ilişkin çeşitli

değişiklikleri beraberinde getirmiş, yönetsel açıdan önem taşıyan özellikle taşra kuruluşlarının işleyişiyle ilgili bazı maddeler ilgili yasal düzenlemeden çıkarılarak çeşitli boşlukların oluşması durumu gündeme gelmiştir.

4. Orman Bakanlığının Tarım Bakanlığı Birleşmesine İlişkin Değerlendirmeler

Türkiye'de arazi dağılımı çerçevesinde ülke yüzölçümünün %28.5'ini orman alanları, %31'ini tarım alanları ve %19'unu mera alanları oluşturmaktadır (OSB, 2016). Bu alanlar, toplam olarak ülke topraklarının %78.5'ini oluşturmaktadır. Ülke yüzölçümünün yaklaşık 780 bin km² olduğu düşünüldüğünde 610 bin km²'si Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından yönetilecektir. Kuşkusuz Türkiye'nin alansal olarak büyük bir bölümünün bir bakanlığa bağlı olarak yönetilmesi çok farklı başlıklarda pek çok sorunu beraberinde getirecektir.

Alansal olarak yaşanması olası sorunların dışında ormancılık, tarım ve hayvancılıktan işlev, kapsam, teknik, ilke ve uygulamalar açısından farklılık göstermektedir. Ormanların işlevleri kapsamında orman ürünleri üretimi (odun üretimi ve odun dışı orman ürünlerinin üretimi), sosyo-ekonomik ve kültürel işlevler (turizm, rekreasyon, kırsal kalkınmanın desteklenmesi, geleneksel yaşam şekilleri ve kültürün korunması, istihdam imkanı) ile çevresel ekolojik işlevler (biyolojik çeşitliliğin korunması, doğal ve kültürel değerlerin korunması, su ve toprak koruma, iklim değişimi ile mücadele) yer almaktadır.

Kırsal kalkınmaya destek olma, istihdam imkanı yaratma gibi bazı konularda ortak işlevler söz konusu olmakla birlikte bu işlevlerin de sektörel bazda uygulamaları farklı yaklaşım, yöntem ve araçlarla gerçekleştirilmektedir. Pek çok işlevin gerçekleşmesi açısından farklılıklar oluşmaktadır. Ormanların özellikle çevresel-ekolojik işlevleri dünya üzerinde yaşamın devamı açısından kritik öneme sahipken tarımsal faaliyetlerin devamlılığında da bir güvence niteliği taşımaktadır. Ayrıca ormancılığın ekonomiye katkısının yanısıra ürettiği hizmetler ağırlık kazanmaktadır. Görüldüğü üzere çok yönlü yararlanma yaklaşımı ve hizmetlerinin kamusal olma özelliği bakımında da ormancılık, tarım ve hayvancılıktan ayrılmaktadır.

Ormancılık ve tarımın yönetimiyle ilgili en çok dikkat çeken farklılardan biri de mülkiyetle ilişkilidir. Tarımsal etkinlikler, özel mülkiyetteki topraklarda yapılırken, ormancılık etkinliklerinin tamamına yakın kısmı devlet mülkiyetindeki orman alanlarında gerçekleştirilmektedir. Bu nedenle de tarım işletmelerinde, işletme yönetimi uygulamaları ağırlık kazanırken, ormancılıkta kamu yönetimi anlayışı öne çıkmaktadır. Her ne kadar ormancılıkta da ormanların işletilmesi söz konusu ise de burada kar amacından çok kamu yararı esastır. Bu noktada makro düzeyde sektörel amaçların da farklılık gösterdiği anlaşılmaktadır.

Özellikle teknik açıdan ormancılık, hayvancılık ve tarımsal uygulamalar arasında büyük bir farklılık bulunmaktadır. Herşeyden önce ormanlar çok uzun süreli planlama ve işletmeyi gerekli kılarken, tarımda yıllık üretim ön plana çıkmaktadır.

Daha geniş perspektiften konu değerlendirildiğinde ormanların doğal ve yapay yolla kurulması, bakımı, iyileştirilmesi, fidan yetiştirilmesi, ağaçlandırma, erozyonla mücadele, sel ve çığ kontrol, havza amenajmanı ve havza ıslahı, orman kaynaklarının planlaması, orman yangınlarıyla mücadele, orman yolları ve sanat yapıları, hasılat, odun ve odun dışı orman ürünlerinin üretimi gibi ormancılığın teknik boyutu tarımsal uygulamalarla tamamen farklılık göstermektedir. Bunun dışında korunan alanlar, orman içi dinlenme alanları, izin irtifak hakları, kent ormancılığı, av ve yaban hayatıyla ilgi etkinlikler ormancılık disiplini özgü karakteristikler taşımaktadır. Halkla İlişkiler, yönetim ve organizasyon, işletme yönetimi, pazarlama, ekonomi ve hukukla ilgili sosyal konular ise ormancılık disiplinin özelliklerini bilmeyi ve yorumlamayı gerektirdiği için özgün bir yapıya sahiptir.

Ayrıca orman ve tarım ekosistemlerinin farklılıkları da özgün şekillerde yönetilmelerini gerekli hale getirmektedir. Orman ekosisteminin bütünlüğünün korunması, özellikle diğer arazi kullanım şekilleriyle ilişkisinin düzenlemesiyle bağlantılıdır. Bu kapsamda değerlendirilen sektörlerden biri de tarım ve hayvancılık sektörüdür. Orman alanlarının tarım alanlarına dönüştürülmesi, yasa dışı otlatma gibi sorunlar orman ekosistemine zarar verdiği gibi sosyal, hukuksal ve çevresel pek çok sorunun oluşmasına neden olmaktadır. Tarım ve ormancılığın en üst düzey yönetiminin tek çatı altında toplanması bu tip sorunları artııcı bir etki yapabilecektir. Çünkü her ne kadar her iki sektör aynı bakanlık

çatısı altında olsa da daha önceki deneyimler ışığında, aralarında bir eşgüdüm sağlanamayacağı, ortak karar alma ve uygulama mekanizmalarının etkin çalışmayacağı tahmin edilebilir. Böyle bir yönetim anlayışı gelişse bile ormancılığın arka planda kaldığı bir örgüt yapısı içinde sonuçların tarım sektörünün lehine gelişmesi beklenmektedir. Diğer bir olasılıkta kurum (Tarım ve Orman Bakanlığı) içi çatışma yaşamamak için sorunları görmezden gelme ve yüzeysel şekilde değerlendirme durumu söz konusu olabilecektir.

Her iki sektöründe tek ortak noktası toprağı bir üretim faktörü olarak değerlendirmeleridir. Ancak bu açıdanda her iki sektör birbirine rakip olarak değerlendirilmektedir. 1980 tarihli “Ormancılık Hizmetlerinin Bakanlık Düzeyinde Örgütlenmesinin Gereği Konusunda İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Görüşü”nde “Birisinin gelişmesi ona ilave toprak sağlamayı gerektirmektedir. Bu da ancak, karşıtı olan sektörden alınabilecektir. Bu nedenle birbirine karşıt bu iki sektörün tek bir bakanlığa bağlanması mutlaka birinin lehine, fakat diğerinin aleyhine sonuçlar doğuracaktır.”(İÜ,1980). Aynı görüş raporunda ayrı bir bakanlık olarak Orman Bakanlığı’nın kurulduğu süreçte üretimden, ağaçlandırmaya, açık hava rekreasyonu ve turizmden, orman köy ilişkilerine kadar ormancılığın pek çok alanında olumlu gelişmelerin yaşandığı tespit edilmiştir.

1960 yılında Türkiye Ormanlılar Cemiyeti (Derneğı) tarafından hazırlanan görüşte de “Çok çeşitliliğı ve genişliğı bulunan orman davasının üç umum müdürlüğü halinde teşkilatlanarak başarılabileceğı” belirtilmiştir. İlgili

görüşün devamında “Bu umum müdürlüklerinin aynı bakanlığa (Tarım Bakanlığından söz edilmektedir) bağlandığı takdirde işler bir bakanın gücünü çok aşacak ve memleketin esas davaları olan bu hizmetlerin layık olduğu gibi görülmesi imkânsızlaşacaktır” şeklinde ifadeye yer verilmiştir (TOC, 1960). Orman Mühendisleri Odası tarafından hazırlanan “Bakanlıkların Yeniden Yapılanmasında Ormancılığımızın Konumuna İlişkin Orman Mühendisleri Odasının Görüşlerini İçeren Rapor”da da “Ormancılık, ormanların tahribine neden olan; tarım, madencilik, enerji gibi sektörlerle bir bakanlık çatısı altında bulunmamalıdır” ifadesi dikkat çekmektedir (OMO, 2011). Aynı raporda “Ormancılık, ormanların geleceği açısından sakıncalı olan tarım ile aynı bakanlık içinde düşünülmemelidir” şeklindeki ifade ile tarım ve ormancılık ile ilgili bakanlıkları aynı çatıda altında bulunmamasının gerekliliğine özellikle vurgu yapılmıştır.

Farklı dönemlerde hazırlanan raporlarda tarım ve ormancılığın aynı bakanlık çatısı altında birleşmemesi yönünde görüşler bildirilirken bilim insanları da çeşitli dönemlerde yaptıkları çalışmalarda konuya ilişkin değerlendirmelerde bulunmuşlardır. Gülen (1960), ormancılık davasının yapılan çalışmalar ve harcanan büyük emeğe karşılık halledilmemiş olması ve acil önlemlere gereksinim olduğunu vurgulayarak, ormancılık etkinliklerinin Tarım Bakanlığı bünyesinden ayrılıp bağımsız bir orman bakanlığının kurulması gerekliliğine işaret etmiştir. Bu yolla birbirinden farklılık gösteren ama giderek önemi artan iki sektör olan tarım ve ormancılığın başarı düzeylerinin artacağı

yönünde görüş ortaya koymuştur. Özdoğan ve ark. (1998) ise devlet ormancılığı yaklaşımının bir sonucu olarak bağımsız bir ormancılık politikasının Hükümette ve Büyük Millet Meclisi’nde sürdürülmesinin bağımsız bir Orman Bakanlığı’nı gerekli hale getirdiğini belirtmiştir. Daşdemir (2011) ormancılıktaki yönetsel sorunların çözümüne yönelik geliştirdiği örgüt modelinde ormancılığın ayrı bir siyasi karar birimi olarak (bakanlık düzeyinde) temsil edilmesinin gerekliliğini ifade etmiştir. Köse ve ark. (2018) tarafından ormancılıkla ilgili çok farklı kesimlerin görüşü ve katkısı alınarak hazırlanan Türkiye ormancılığı için alternatif örgüt yapılarının oluşturduğu çalışmada geliştirilen farklı modellerde merkezde bağımsız bir Orman Bakanlığı veya Başbakanlık Müsteşarlığı bulunmaktadır.

Tarım ve Orman Bakanlığı’nın birleştirilmesi kapsamında öne çıkan yaklaşımlardan biri bu tip bir uygulamanın farklı ülkelerde de görülmesidir. Gerçekten de tarım ve ormancılığın aynı bakanlık altında birleştiği çeşitli örnekler bulunduğu gibi çok farklı uygulamalara da rastlanmaktadır. Ormancılık etkinlikleri, Kanada’da “Doğal Kaynaklar Bakanlığı”, Rusya Federasyonu’nda “Doğal Kaynaklar ve Çevre Bakanlığı”, Çin Halk Cumhuriyeti’nde “Orman Bakanlığı” (sonradan adı Devlet Orman Yönetimi olarak değiştirildi) Brezilya’da “Çevre Bakanlığı”, Hindistan’da ise “Çevre, Orman ve İklim Değişikliği Bakanlığı”na bağlıdır. Fransa’da “Tarım, Gıda ve Ormancılık Bakanlığı”, Finlandiya’da “Tarım ve Ormancılık Bakanlığı”, Yunanistan’da “Tarım Bakanlığı”, İtalya’da ise “Tarım, Gıda ve Orman Politikaları Bakanlığı”na

bağlı olarak ormancılık etkinlikleri yürütülmektedir.

Görüldüğü üzere bu konuda çok farklı uygulama ve yaklaşımlar söz konusudur. Bu farklılıklar, ülkelerin yönetim şekli, orman kaynaklarının mülkiyeti, kamu yönetimi anlayışı, sosyo-ekonomik durumu, ulusal düzeydeki ilgili politikaları gibi çeşitli faktörlerin etkisiyle değişiklik göstermektedir. Nasıl hastalıkların tedavisi kişiye, yetiştirme ve bakım teknikleri türe, yönetim anlayışı kurumlara özelse orman kaynaklarının yönetimindeki esaslar da yukarıda sıralanan farklılıklar nedeniyle ülkeye özel olmalıdır. Yönetimin tarihsel evrelerinden olan “Modern Etkiler Evresi” kapsamındaki “Durumsallık Yaklaşımı”na göre yönetim ve organizasyon yapısı iç ve dış çevre özelliklerine göre değişmekte ve bu nedenle her yerde ve koşulda geçerli olabilecek, her kuruluşa uygulanabilecek bir yönetim ve organizasyon yapısı bulunmamaktadır.

5. Sonuç

Ormancılık örgütünün bağlı bulunduğu bakanlıklarda günümüze kadar 21 kez değişiklik yapılmış, bu çerçevede örgütsel yapıda değişimler olmuş ve farklı sorunlar gündeme gelmiştir. Son düzenleme ile “Orman ve Su İşleri Bakanlığı” kapatılmış ve yerine “Tarım ve Orman Bakanlığı” kurulmuştur. Söz konusu bakanlığın örgüt yapısı incelendiğinde özellikle ana hizmet birimi olarak nitelendirilebilecek birimler kapsamında tarımla ilgili birimlerin ağırlık kazandığı, ormancılığın yalnızca “Çölleşme ve Erozyonla Mücadele Genel Müdürlüğü” ve “Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü” tarafından temsil edildiği

görülmektedir. İlgili birimlere ilişkin yaşanan sorunlar da göz önüne alındığında ormancığın yeni bakanlık yapılanması içinde arka planda kaldığı açıktır. Bakanlığa bağlı kuruluş olma niteliği devam eden Orman Genel Müdürlüğü için de örgüt birimleri ve yönetimine ilişkin çeşitli değişiklikler yapılmıştır, özellikle taşra düzeyinde işleyişle ilgili bazı düzenlemelerin yasal çerçeveden çıkarılması uygulamada çeşitli boşlukların oluşmasına yol açabilecektir.

Tarım ve Orman Bakanlığının kurulması ile bakanlığa bağlı alanların genişliği, tarım ve ormancılığın politika, yönetim ve teknik açılardan birbirinden farklı özellikler taşıması hatta toprak kullanımı açısından karşıkarşıya olan iki sektörün biraraya gelmesi pek çok yeni sorunu beraberinde getirecektir. Hatta her iki sektörde de mevcut olan pekçok sorunun çözümünü olumsuz etkileyebileceği gibi yeni sorunların gündeme gelmesine neden olabilecektir.

Bilindiği üzere 1969- 1981 ile 1991-2003 yılları arasında Orman Bakanlığı bağımsız bir bakanlık olarak örgütlenmiştir. Bu dönemler de özellikle taşra düzeyinde örgütlenme, eşgüdüm ve amaçlara erişim açısından sorunlar yaşandığı bilinmektedir (Gümüş, 2014). Ancak bu sorunlar, bakanlık sayısının fazla olması, bunun sonucu olarak ülke ekonomisine yük getirdiği, yönetim sisteminin hantallaştığı gerekçeleriyle birbirine ilk bakışta yakın görünen fakat ortak noktası yok denilebilecek kadar az ve farklı özellikler taşıyan bakanlıkların birleştirilmesiyle giderilemez. Kamu yönetimi açısından gerekçeler haklı olmakla birlikte, daha geniş kapsamda konu değerlendirildiğinde tarım ve ormancılığın bakanlık düzeyine

birleştirilmesi, sektörel düzeyde olduğu gibi kamu yönetimi alanında da farklı sorunlar gündeme gelecektir. Ormancılık açısından ülke ormanlarından optimum yararlanmayı sağlayacak, yönetsel sorunları çözecek, ulusal koşullara uygun, sürdürülebilir yönetim anlayışına katkı sağlayacak bir örgüt yapılanmasını geliştirmek üzerine odaklanması yerine durumun daha karmaşık hale getirildiği açıktır.

Bu alanda yapılan çalışmalar ve oluşturulan görüşlere rağmen son dönemde ormancılık örgütünün makûs talihi tekrar etmiş, mevcut sorunların çözülmesinin yerine daha büyük sorunlarla ve daha karmaşık bir yapıyla karşı karşıya kalınmıştır. Kuşkusuz bu noktada ormancılık örgütüne, orman fakültelerine ve ormancılıkla ilgili tüm kesimlere büyük görev düşmektedir. Özellikle ormancılık konusunda güçlü bir lobi oluşmadıkça ve bu konudaki kamuoyu genişletilmedikçe bu sorunların çözümü mümkün olmayacaktır.

Kaynaklar

Daşdemir, İ., 2011. Ormancılık İşletme Ekonomisi. Bartın Üniversitesi Yayın No: 5, Orman Fakültesi Yayın No: 3, Sürat Matbaacılık, Bartın.

Ekizoğlu, A., Erdönmez, C., 2011. Ormancılık Tarihi. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, Yayınlanmamış Ders Notu.

Gülen, İ., 1960. Müstakil Bir Orman Bakanlığının Kurulması Üzerine Düşünceler. Orman ve Av, 10: 11.

Gümüş, C. 2014. Osmanlıdan Günümüze Ormancılık Politikalarının Ormancılık Örgütlenmesi Üzerine Etkileri

ve Güncel Sorunlar. II. Ulusal Akdeniz Orman Ve Çevre Sempozyumu, 22-24 Ekim 2014 – Isparta, 477-489.

İÜ, 1980. Ormancılık Hizmetlerinin Bakanlık Düzeyinde Örgütlenmesinin Gereği Konusunda İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Görüşü.

Köse, M., Daşdemir, İ., Yurdakul Erol, S., Yıldırım, H.T., Aslan, A., Göksu, E., Şekercan, A., Alkan, S., 2018. Türkiye Ormancılığı İçin Alternatif Örgütlenme Modellerinin Geliştirilmesi. Orman Genel Müdürlüğü, Proje No. 10.5301/2014-2017.

Kuvan, Y., 2012. Korunan Alan Planlama Süreci ve “Korunan Alanlarda Yapılacak Planlara Dair Yinetmelik” ile ilgili Eleştirel Bir Değerlendirme. Orman ve Av, Mart-Nisan: 19-25.

OMO (Orman Mühendisleri Odası), 2011. Bakanlıkların Yeniden Yapılanmasında Ormancılığımızın Konumuna İlişkin Orman Mühendisleri Odasının Görüşlerini İçeren Rapor.

OSB (Orman ve Su İşleri Bakanlığı), 2016. Türkiye arazi tahribatının dengelenmesi: Ulusal Rapor 2016-203. Orman ve Su İşleri Bakanlığı, ss:71.

Özdönmez, M., Akesen, A., Ekizoğlu, A., 1998. Ormancılık Yönetim Bilgisi. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yayın No: 457, İstanbul.

TOC (Türkiye Ormancılar Cemiyeti), 1960. Orman Bakanlığının Kurulması Lüzumuna Dair Türkiye Ormancılar Cemiyetinin Görüşü. Orman ve Av, 10: 5-6.

Bilim ve Sanat Kurulu Toplandı

Derneğimizin sanatçı üyelerini bir araya getirmek, sanatsal üretimlerini üyelerimizle buluşturmak, sanatsal etkinlikleri düzenlemek ve koordine etmek amacıyla Yönetim Kurulumuz tarafından oluşturulan TOD Sanat Kurulu 2019'da yapılacak etkinlikleri planlamak için ilk toplantısını 22 Aralık 2018 günü TOD Genel Merkezinde yaptı. Yönetim Kurulu üyemiz Sezgin Özden başkanlığında toplanan kurul; Şair Oğuz Oğuz, müzik sanatçısı Oktay Özkazanç, şair ve yazar Osman Gökçe, yazar Tarık Barbaros Pilevne, rekreasyon sanatçısı İsmet Yücel, karikatürist Kamil Masaracı, şair Melih Boydak ve resim ve fotoğraf sanatçısı Hayriye Ertuğrul'dan oluşmaktadır.

Aynı gün yine TOD Genel Merkezinde Genel Başkanımız Hüseyin Çetin başkanlığında Bilim Kurulu ve Yönetim Kurulu üyelerinin katıldığı bir eşgüdüm toplantısı yapılmış; 56. Dönemde yapılacak bilimsel faaliyetler üzerinde çalışılmıştır.

Fotoğraf: Hayriye ERTUĞRUL

Niyazi ÇETİN ve Osman ÖZEL'in Ardından

Mehmet EFENDİOĞLU

Emekli Orm. Yük. Müh ve İktisatçı

Niyazi Çetin yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak, 6 Kasım 2018 tarihinde vefat etmiştir. 1964 yılında beraber mezun olduğum Niyazi Çetin'le, 1985 yılından 1996 yılının ortalarına kadar, o daire başkanı, ben de şube müdürü olarak beraber çalışma imkanı bulduk. Ahirete uğurladığımız merhum için, *Ankebut suresi 57.ayetinde yer alan "Her can ölümü tadacaktır, sonra bize döndürüleceksiniz"* hükmü gereğince teselli buluyoruz. Elbet hepimiz de bir gün bu fani alemde, ebedi aleme gideceğiz. Rahmetli amenajmanın altın çağından (1963-1972) sonraki çöküş çağı olarak adlandırdığım çağda, Orman İdaresi ve Planlama Dairesi Başkanlığına atanmıştı. Genel Müdürlük o yıllarda, amenajmana bir çözüm bulamamış, amenajman adeta küskün ve muhalifler topluluğu olarak nitelendiriliyordu. Dolayısıyla çalışmayan ve disipline edilmesi gereken bir hizmet dalı olarak görülüyordu. Bunun için, amenajman camiasının dışından birisinin atanması ile disipline edileceği zannediliyordu. Bu nedenle çalışkan, otoriter ve iyi bir idarecinin atanması ile sorun çözülecekti. Niyazi Çetin, bu iş için uygun birisi olarak OİP Daire Başkanlığına atanmıştır. Rahmetli mesleğimizin bu branşında hiç çalışmadığı halde, bu camiada kısa sürede idarecilik tecrübesi, tatlı sert otoritesi, engin hoş görü ve insani ilişkileri ile amenajmanda sevilen sayılan birisi olarak kendini kabul

ettirmiştir. Böylece amenajman camiasının unutulmazları arasında yerini almıştır. Amenajmana tayin olduktan kısa bir süre zarfında amenajmanın yılmaz savunucusu olmuştur. Amenajmana atandığı zamanki ortamın Genel Müdürlüğümüzün olumsuz görüşünün aksine, amenajmanın büyük özveri ile çalıştığını her platformda ısrarla belirterek gerçeklerin görülmesini sağlamıştır.

Niyazi Çetin yeniliklere açık bir kişi idi, Bu dönemde yapılan yeniliklerin başlıcaları; haritaların daha kaliteli ve standardının yükselmesi için renkli fotokopi ile çoğaltılması, plan yapımcılar ile uygulayıcılar arasındaki organik bağın kurularak planların daha uygun hale getirilmesi, plan uygulamalarının plan yapımcıları tarafından kontrol edilmesi, amenajmanda bir dönüm noktası sayılabilecek; planların özel sektöre yaptırılması, planların bilgisayar ortamında hazırlanması onun zamanında gerçekleştirilen önemli yenilikler olmuştur. Planların özel sektöre yaptırılması işleri, amenajmanın çöküş yılı olan, 1973 yılından beri üzerinde çalışmalara başlanmış ve bazı hazırlıklar yapılmış olmasına rağmen, daha önceki daire başkanlarının bu konuya ideolojik yaklaşımları sonucu, bir türlü hayata geçirilememiş idi. Ormancılığımızda iz bırakan, Genel Müdürümüz rahmetli Ömer Özen Bey çok arzu etmesine rağmen, bu konuda başarılı olamamıştır. Genel Müdürün bu ısrar ve arzusu sonucu, Çanakkale Bölge Müdürlüğü Bayramiç İşletme Müdürlüğünde bir bölge şefliği planının özel sektöre yaptırılması için ihale ilanına çıkmış, ihale ilanı Resmi

Gazetede yayınlanmış ama ihaleye talip çıkmamıştır. Daire Başkanlığının olumsuz görüşü ihale şartnamesine de yansımaları sonucu, amenajman planlarının özel sektöre yaptırılması gerçekleşmemiştir.

Rahmetli Niyazi Bey Daire Başkanı olduktan sonra, amenajmanda özlük haklarında ufak tefek iyileştirmeler (Bir kısım amenajmanca lojman verilmesi, amenajmanın bazı bölge müdürlüklerine dağıtılması) yapılmasına rağmen, müddeti biten planların zamanında yenilenmesi sağlanamamıştır. Bu nedenle planların özel sektör eliyle yapılması güncelliğini korurken, küreselleşmenin etkisi, Genel Müdürlüğümüz, rahmetli Niyazi Bey ile Daire Başkanlığı yönetim kadrosunun da olumlu yaklaşımları sonucu gerçekleşmiştir. Örneği olmayan bu iş, yasal bir çok olumsuzluklara rağmen; bugün aramızdan ebediyete intikal eden, amenajman denetçiler, heyet başkanları ile katkısı bulunan teknik elemanların uzun süre ve özveri ile hazırladığı ihale ile ilgili iş işlemleri sonucu uygulamaya konulmuştur. Bütün bu çalışmalar ve olumlu yaklaşımlar sonucu, ülkemizde ilk defa 1987 yılında, Amasya Orman Bölge Müdürlüğü Akdağmadeni ve Çayıralan Orman İşletme Müdürlüklerinde üç işletme şefliğinin amenajman planları özel sektöre yaptırılması sağlanmıştır. Bu ormancılığımızda bir reformdur. Böylece ormanlarımızın planlı olarak işletmesine olanak sağlanmasının yanı sıra, genç meslektaşlarımıza önemli bir istihdam olanağı sağlamıştır. Ayrıca, bunların bir kısmı bu konuda yetişmiş eleman olarak daha sonra Genel Müdürlüğe intisap etmişlerdir. Planların özel

sektöre yaptırılması işi Genel Müdürlüğümüzün bugüne kadar sürdürülen en önemli projelerinden biri olmuştur.

Rahmetli Niyazi Çetin sosyal ve insani ilişkilere çok önem veren bir idareci idi. Yine onun zamanında amenajmancılara kamp için yaz döneminde izin vererek, kısa süre de olsa tatil yapmalarını sağlamıştır. Ayrıca yazın arazi çalışmaları sırasında, Bölge Müdürlüklerine ait yazlık tesislerden amenajmancılardan azami ölçüde yararlanması için önemli çaba ve katkıları olmuştur.

Rahmetli ile ilgili kısa bir anekdotu burada aktarmak istiyorum. Rahmetlinin el yazısı pek okunmazdı. Yapı itibarıyla de tez canlı birisiydi. Kafasına koyduğu işin en kısa zamanda yapılmasını isterdi. Onun için kısa not halinde yazılmasını istediği notları memurlara verirdi. Çoğu kez memurlar bu notları okuyamazlar, birbirlerine okutmaya çalışırlardı.

Büro memurlarının bulunduğu oda, benim odamın karşısında olduğu için, ben hemen hemen her gün, bu duruma şahit olurum. 'Bana getirin ben okuyayım' derdim. Günlerden bir gün, Niyazi Beyle benim odamda beraber oturuyorduk. Memurlar yine aralarında rahmetlinin bir notunu okumaya çalışıyorlardı. Ben yine memurları odama çağırarak notu okudum. Memurlara dönerek Başkanın yazısı okunmaz, ancak tahmin edilir dedim. Bu onun çok hoşuna gitmişti. Bu söz bizim dairede bir slogana dönüşmüştü o da bundan çok mutlu olur duyunca kahkaha atardı.

Başta eşi Emine Hanım olmak üzere, oğulları Ertuğrul ve Ercan ile sevenlerine Allahtan sabır diliyorum. Ruhun şad, mekânın cennet olsun aziz meslektaşım ve arkadaşım.

Daha Niyazi Beyin ateşi ciğerimizde henüz sönmemişken,

Fındıklı'dan Osman Özeli'nin acı vefat haberi, TOD'un mesajı ile geldi. Amenajmanın sevilen sayılan iki elemanının ebediyete intikali beni ve meslektaşlarımızı gerçekten çok üzmüştür. Rahmetli Osman Özel'le 40 yılı aşkın arkadaşlığımız bulunmaktadır. Osman Özel nevi şahsına münhasır birçok iyi vasfı kendinde toplamış naif bir insandı. Gerçekten soyadı ile mütenasip özel ve güzel bir insan idi. Bu kişiliği ile her zaman rahmet ve takdirle anılacaktır.

Osman Özel'in bildiğim kadarıyla, bütün meslek hayatı amenajmanda mühendis, heyet başkanı ve denetçi olarak geçmiştir. Emekli olduktan sonra da yine bilgisayarla uğraşını sürdürüyordu.

Osman Özeli'nin amenajmana yaptığı katkı asla unutulmayacaktır. Zira amenajmanda, planların elektronik ortamda yapılmasının öncüsü, Osman Özeldir. Bu yönü ile amenajmanda unutulmazlar listesine adını yazdırmış isimsiz kahramanlardan biridir. *Hitachi* hesap makinesi ile yapmaya başladığı tabldot programları ile başlayan çalışmaları ve bunu planlara uygulamaya çalışması, içindeki işaret fişeginin ateşlenmesini sağlamıştır. Bunun sonucu olarak, ilk iş, banth *Commodore* marka ilk bilgisayarı zor ekonomik koşullarına rağmen özel envanterine katmak olmuştur. Bu bilgisayarı ile önce adım adım amenajmandaki tabloların yapımı için gece gündüz demeden büyük bir aşkla çalışması onun başarısının altındaki en önemli etkidir. Osman Özel'in bu konudaki çalışmalarına şahit olan kişilerden birisiyim. Mesai biter herkes daireyi terk ederken, rahmetlinin mesaisi başlardı. Ben zaman zaman kendisine takılırdım. Karadenizlinin öğleden sonraki çalışmalarından hayır gelmez, bu nedenle senin bu çalışmalarından da iyi işler çıkmaz dedikimde, bana abi, bu çalışmalar öğleden sonraki çalışmalar değil,

bir sonraki günün öğleden önceki çalışmalarıdır" derdi. Hakikaten dediği doğrudur. Bu çalışmalar sonucu programlar ortaya çıkmıştır. Osman Özel'in bu çalışmaları aynı zamanda 1987 yılından itibaren başlayan özel sektör planlarının da bilgisayar ortamında daha süratli ve sağlıklı yapılmasına da önemli katkısı olmuştur. Osman Özel'in bu çalışmaları daha sonraları başka amenajmancılardan bu programlara ilgi duymasına neden olmuştur. Daire Başkanı rahmetli Niyazi Çetin de Osman Özel'in bu çalışmasına büyük destek vermiştir. Bu konuda kendisine, gerek yurt içi ve yurt dışında gelişmesi için, her türlü katkıyı sağlamıştır. Osman Özel de bu davranışların karşılığını hiçbir beklentisi olmadan fazlasıyla vermiştir. Dolayısıyla planların elektronik ortamda yapılmasını sağladığı için amenajman heyetlerinin üzerindeki aşırı büro çalışmalarını ortadan kaldırmıştır. Böylece, planlar daha hızlı ve daha sağlıklı yapılmıştır. Rahmetli Özel'in bu konuda mesai mefhumu tanımaz tutumu amenajmandaki tüm elemanların takdirini her zaman kazanmış sevgi ve saygılarına mazhar olmuştur. Bu yazının bir amacı da rahmetlinin ahrete intikalinin hatırlanması yanında, bu konudaki çalışmalarının, ileri de hatırlanmasına bir vesile olması içindir.

Osman Özel emekli olduktan sonra, memleketi Fındıklı'da ikamet ediyordu. Ara sıra Ankara'ya çocuklarının yanına geldiğini biliyorum. En son Eylül ayındaki telefonla görüşmemde, hastalığının ilerlediğinden bahsetmiş idi. Nihayet hak vaki olmuş, Osman Özel'i de ebediyete uğurlamış bulunuyoruz.

Başta geride kalan muhterem eşleri olmak üzere, çocukları ile sevenlerine Allah'tan sabır dilerim. Ruhun şad, mekânın cennet olsun aziz meslektaşım.

Sedat Ay Abimle Anılarımız

Serhat ARDA

6 Eylül 2018 akşamı Ozan ÇEKİÇ kardeşimden o kara haber geldiğinde yıkıldım. Telefondaki ses Sedat abiyi kaybettik diyordu. Daha erken dedim kendi kendime. Ülkü İŞSEVER, Sevgi ALTUN, Ahmet Şükrü ELBİR (Nikotin Ahmet), Aysel ALTINSOY, Halit BABALIK abim ve şimdi de Sedat abi. Neden iyi insanlar hep erken gidiyor?

Sevgili Sedat abimle Milli Parklar Genel Müdürlüğünde birlikte çalışmanın onurunu ve mutluluğunu yaşadım hep. Yüreği insan sevgisiyle dolu, iyi bir dost, ağabey ve sırdaşı benim için. Bizden her zaman gülmemizi ve iyi olmamızı isterdi. Bildiğini saklamaz, paylaşmaktan ve öğretmekten büyük mutluluk duyardı. Koca yürekli bir ihtiyar delikanlıydı. Beraber pek çok arazi çalışması yaptık Sedat abiyle ve ondan çok şey öğrendim Milli Parkçılık adına. Haliyle de pek çok anımız oldu. Burada yaşadığımız bazı anılarımızı paylaşmak istedim.

Sevgili Nejat'ın (ERTEKİN) 2018/4 sayılı Orman ve Av Dergisinde bahsettiği üzere Sedat abi, Nejat, Suzan SAYILGAN ve ben Bakanlık (DKMP) 4. Bölge Müdürlüğü sınırları dahilindeki

korunan alanlarda çalışmalar yapmak üzere görevlendirilmiştik. Nejat bu seyahatteki anılarımızdan birinden bahsetmiş ben de dönüş yolunda yaşadığımız bir olayı aktarayım dedim.

Arazi çalışmalarımızın bitiminden sonra Ankara'ya dönmek üzere rötarlı olarak Dalaman havaalanından uçağa bindik. Uçak kalkış için hızlandı, havalanmaya başladı. Ama bir sağa yatıyor bir sola, bir dikeliyor bir aşağı gidiyor. Yolculardan bazıları çığlık atmaya başlamış, tedirginlik hat safhada, hepimiz kaskatı kesilmişiz.

Nihayet kalkış gerçekleşti, herkes derin bir nefes aldı ve hostesler servise başladı. Nejat, Sedat abi ve ben yan yana oturuyoruz. Hostes bize doğru ne içersiniz diye sordu. İşte o zaman Sedat abi o yumuşak ve sakın sesiyle espriyi patlattı "tuvalet kağıdı yok muydu?" Biz, hostesler ve çevredeki herkes kahkahalara boğulmuştuk, rahatlamıştık.

Yine 90'lı yılların sonlarına doğru Sedat abi, Mehmet ESENKAR ve ben Beşkayalar Tabiat Parkı etütleri için devamlı olarak Kocaeli'ne gidiyoruz. Kocaeli Çevre Eğitim ve Koruma Derneği ile birlikte çalışıyoruz. Bir akşam Dernek Başkanı sevgili Nuriye abla (KAZANER) ve Başkan

Yardımcısı Aliye abla (OĞUZ) bizi yemeğe davet ettiler. Polis evine gideceğiz. Sedat abi kulağıma eğildi "Serhat biliyor musun ilk defa kendi isteğimle polise gidiyorum". Tedirgin olma abi bir şey olmaz dedim, şakalaştık. Erol Beyin (MUDANYALI) yine 2018/4 sayılı Orman ve Av Dergisinde bahsettiği, 12 Eylül 1980 sonrası gözaltına alınışını anlattı ki, sanırım 2000 yılıydı; KKTC'de yapacağımız çalışmalar için Kıbrıs'a gelirken havaalanında kimlik kontrolünde 20 yıldır hatalı olan işlem halen silinmediği için alıkonulmuş ve düzeltiltirip iki gün sonra gelebilmişti.

Neyse; biz Polis evine girdiğimizde ellerimizi yıkamak üzere lavaboya gittik. Yan yana 5-6 musluk ve her musluğun başında içi su dolu şaşal şişeleri. Önce ben Sedat abiye su döktüm, sonra Sedat abi bana. O sırada içeri birisi girdi ve musluğun kolunu yukarı kaldırıp akan suyla ellerini yıkadı. Birbirimize baktık ve tabi ki yine koptuk.

Yine bir gün, ... o kadar çok anımız var ki, bu seferlik bu kadar yeter sanırım. İmkân olursa diğer anılarımızı da daha sonra paylaşmak isterim sizlerle.

Yoldaş Sedat abi, yıldızlar da senin yoldaşın olsun. Işıklar içinde uyu.

Ayhan Abi !!!...

Birden "Rahmetli oldu!" diye duyduk.

İnanamadık !...

Sağlıklı görüntülerinle, oturuyor, söyleyip, dertleşiyorduk.

Belli yaşlara gelme, yaşlı olma sorunlarımız vardı. Ağrılar,

güçlükler çeker katlanırdık.

Ağabeyim!

Yoğun, ağır ağırlara kapılmadan beklenmeyen, beklemediğimiz bir anda akla gelmez bir kazaya kurban, bir anda gittin.

Bizler "rahmete ermeni" gönüllerle

diledik. Sayılmaz kalabalık meslek yakınlarınız olarak sizi sevgi, saygı ile uğurladık.

Oluşturduğün iyilikler, yaptığın olumlu katkılarınla, meslektaşların olarak sevgi ve onurla anacağız!...

İyigün PULAT

Sonsuzluğa Uğurladıklarımız

NİYAZİ ÇETİN
GÖRELE – 1938
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1964
ANKARA – 06.11.2018

OSMAN ÖZEL
FINDIKLI – 1941
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1970
RİZE – 11.11.2018

DURGAL UÇAK
SAİMBEYLİ – 1942
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1967
BODRUM – 18.11.2018

NEVRUZ GÜL
İĞDIR – 1950
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1979
İSTANBUL – 18.11.2018

AYHAN ŞATIROĞLU
FINDIKLI – 1931
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1957
ANKARA – 26.11.2018

HÜSEYİN TÜRKMEN
TURGUTLU – 1926
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1949
İZMİR – 11.12.2018

*Sonsuzluğa uğurladığımız üyelerimize
Tanrı'dan rahmet yakınlarına ve meslek
kamuoyumuza başsağlığı dileriz.*

Fotoğraf: Süleyman ALKAN

TOD - Türkiye Ormancılar Derneği
Tuna Caddesi No:5/8 Kızılay-ANKARA
Tel: 0312.433 84 13 Faks: 433 26 64

www.ormancilarderneği.org

 facebook: Türkiye Ormancılar Derneği

 twitter: ormancilarderne

 instagram: turkiyeormancilarderneği

ÜYELİK AİDATLARI için;
Türkiye Ormancılar Derneği
Ziraat Bankası Yenişehir Şubesi
(Şube Kodu: 471)
IBAN
TR250001000471397751395002
(TL Hesabı)

*Hesaplarımıza yapacağınız üyelik
aidatı ve diğer ödemeleriniz için
Türkiye'nin tüm Ziraat Bankası
şubelerinden kesinlikle herhangi bir
masraf alınmayacaktır.*

*Derneğimizin yıllık üyelik aidatı
60 TL'dir.*